ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Τετάρτη τῇ 28η Νοεμβρίου 1912 ΑΡ. 241

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 70	Πρωτευούσῃ	Γρ. ἀρ. 40
Χωρίοις-Κράτει	» » 85	Χωρίοις-Κράτει	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 20.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ιδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΝΣΩΝ

Αθῆναι 21 Νοεμβρίου

Εἴτε συναφθῇ ἡ ἀνακωχὴ εἴτε ναναγήσουν αἱ διαπραγματεύσεις, ἡ ἀμφίβολος αὕτη περίοδος τῆς Βαλκανοτουρκικῆς κρίσεως, ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃ, ἐν ὅλῃ του τῇ λαμπρότητι τὸ μεγαλεῖον τῆς διττῆς Ελληνικῆς δυνάμεως, τῆς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Αλλ' ἐχρησίμευσεν ἀκόμη ἡ περιπέτεια αὕτη τῆς κρίσεως διὰ ν' ἀναλάμψῃ ἡ γρανιτώδης στα θερότης τῶν Ελληνικῶν ἀποφάσεων, προκειμένου περὶ τῆς τελειωτικῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Καὶ περισσότερον ὅλων κατεδείχθη ἡ ἱπποτικὴ συναίσθησις τῆς σημασίας, ἡ ὁποία ὀφείλει ν' ἀποδίδεται εἰς τὴν συμμαχίαν.

Πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ νέον ἀγῶνα, ἀκμαία ὡς ν' ἀποδύεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ἡ Ελλὰς, μετὰ τὸ πέρας μιᾶς καταπληκτικῆς ἐκστρατείας, παρουσιάζει θέαμα, τοῦ ὁποίου ὅμοιον δὲν ἔχει νὰ δείξῃ ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

Η Ελλὰς δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐπιδιώξῃ ἐδαφικὰ πλεονεκτήματα. Δὲν ἐπεδίωξε τοιαῦτα οὐδὲ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἀπεφάσιζε τὸν πόλεμον. Η ἐξέλιξις τοῦ μόνη ἐδημιούργησεν ἀφ' ἑαυτῆς δικαίωμα κατοχῆς ὡρισμένων μερῶν ἐκ μέρους τῆς Ελλάδος. Ηδη ἡ Ελλὰς, συμπληροῦσα τὸ μέρος τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀναλάβει αὐτὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας, δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ σταματήσῃ. Εὰν ἀνέκοπτε πᾶσαν ἐνέργειάν της δὲν θὰ ἔχανεν τὸ παραμικρὸν ἀπὸ συμφεροντολογικῆς ἀπόψεως. Οὐδεὶς θὰ εἶχε τὸ θράσος νὰ διαμφισβητήσῃ τὰς κτήσεις της, οὔτε ἐπρόκειτο νὰ κατακτήσῃ καὶ ἄλλα μέρη, ἂν ὁ πόλεμος ἐξηκολούθει.

Οὐδὲν εἶχε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, ἀπὸ τῆς κατατωτέρας πρακτικῆς ἀπόψεως, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ διαπραγματεύσεις κατέληγον εἰς συμφωνίαν, καθ' ὃν τρόπον ἐπρόκειτο νὰ καταληξουν. Αλλὰ ἡ Ελλὰς, ὡς ἔθνος Ελληνικὸν καὶ ὡς μέλος τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας, εἶχε πολλὰ νὰ ὑποστῇ ἠθικῶς.

Ο σκοπὸς, ὁ ὁποῖος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθη διὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον, δὲν θὰ ἐξεπληροῦτο, θὰ ἔμεναν εὐρωπαϊκαὶ ἐπαρχίαι Χριστιανικαὶ, ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν. Εἰς ἐπίμετρον ἡ συμμαχία θὰ ἐφαίνετο τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὡς ἐξαναγκασθεῖσα ν' ἀνακόψῃ τὴν ὁρμήν της πρὸ τῆς τουρκικῆς ἀντιστάσεως.

Τοῦτο θὰ ἔθιγε βεβαίως ἕνα κυρίως ἐκ τῶν συμμάχων. Αλλ' οὗτος δὲν ἦτο εἰμὴ μέλος τῆς συμμαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ ἡ Ελλὰς, ὅπως ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε θρίαμβοι τοῦ συμμάχου τούτου ἐτίμων ὁλόκληρον τὸν συνασπισμὸν, οὕτω καὶ ἡ ἠθικὴ συνέπεια τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἔργου του θὰ εἶχεν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς συμμαχίας ἀντίκτυπον.

Η Ελλὰς οὐδέποτε θὰ ἦτο διατεθειμένη ν' ἀνεχθῇ παρόμοιόν τι. Ο στρατός της εἶνε ἕτοιμος νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ συμμαχικοῦ, ὁ δὲ στόλος δὲν ἀναμένει εἰμὴ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κατα πλήξῃ τὸν κόσμον διὰ νέων ἀνωτέρων παντὸς προηγουμένου κατορθωμάτων.

Οἱ σύμμαχοί μας δὲν φανταζόμεθα ὅτι θὰ παρίδουν τὴν παρεχομένην εἰς αὐτοὺς εὐκαιρίαν. Διότι ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ἡ Ελλὰς, τὸ καθ' ἑαυτὴν τοὐλάχιστον, δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ οἱαν δήποτε μείωσιν τῶν κατακτήσεών της, ὄχι μόνον ἀφορῶσαν τὴν Μακεδονίαν, ἢ τὴν Ηπειρον, ἢ τὸ Αἰγαῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν περίφημον Σανσών...

Λοστὴρ

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΛΕΣΒΙΩΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΟΤΚΙΝΣΟΝ

Αθῆναι 20

Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς ἀφίχθησαν μέσῳ Πατρῶν ἐξ Αμερικῆς 200 ἐπίστρατοι καὶ ἐθελονται ἅπαντες Λέσβιοι, ἐκ τῶν 1,400 τοὺς ποίους ἐκόμισεν εἰς Πάτρας τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Αὐστροαμερικάνας «Μάρθα Οὐάσιγκτων».

Μὲ τὴν γραφικὴν στολήν των καὶ τὰς σημαίας των, ἑλληνικὴν καὶ Αμερικανικὴν, ἀνῆλθον τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν παρατάξει μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγόν των κ. Αρβανιτάκην, καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὰ Παραπήγματα. Ο κόσμος ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἐχειροκρότει ἐνθουσιωδῶς τοὺς διερχομένους ἱερολοχίτας, οἵτινες ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου.

Εἰς τὰ Παραπήγματα

Εἰς τὰ Παραπήγματα ὁ προχθὲς ἀφιχθεὶς ἐξ Αμερικῆς ταγματάρχης τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ κ. Χότκινσον, ὅπως ὑπηρετήσῃ ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν Ελληνικὸν στρατὸν, ἐζητωκραύγασεν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς.

Τὸν κ. Χότκινσον παρουσίασεν εἰς τοὺς ἱερολοχίτας δι' ὡραίας προσλαλιᾶς ὁ ἀρχηγὸς των κ. Αρβανιτάκης, ζητωκραυγάσας μετὰ τῶν ἱερολοχιτῶν ὑπὲρ τῆς Αμερικῆς.

Η προσφώνησις τοῦ κ. Χότκινσον

Ακολούθως ὁ κ. Χότκινσον ἐν προφανεῖ συγκινήσει προσεφώνησε τοὺς ἱερολοχίτας ἀγγλιστὶ ὡς ἑξῆς:

— Η ἀγάπη ἣν τρέφω πρὸς τὴν ἔνδοξόν σας πατρίδα μὲ ἐξιλέγκασεν ὅπως ἐγκαταλείψω τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ ἀφιχθῶ ἐνταῦθα εἰς τοὺς κόλπους τῆς γλυκείας Ελλάδος ὅπως ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὑπερηφάνου σημαίας της ἀγωνισθῶ ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης τὸν τίμιον ἀγῶνα τὸν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον της. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι βλέπω ἡμᾶς ἐγκαταλείψαντας τὰ πάντα εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὑπακούσαντας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Σᾶς εὔχομαι ἐκ βάθους ψυχῆς ὅπως ταχέως μεταβῆτε πρὸς συνάντησιν τοῦ νικηφόρου Ελληνικοῦ στρατοῦ καὶ πολεμοῦντες ἐπανακτήσετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνήκει, τὴν ἔνδοξον Κ)πολιν.

— Ζήτω ἡ Ελλάς.

— Ζήτω ὁ στρατός.

Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Αμερικῆς ἐκάλυψαν τοὺς ἐνθουσιώδεις λόγους τοῦ κ. Χότκινσον.

Ακολούθως ὁ κ. Αρβανιτάκης παρουσίασε τὸν Αμερικανὸν ταγματατάρχην εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Χόρτην καὶ τὸν ὑπασπιστὴν του ὑπολοχαγὸν κ. Παυλόπουλον, οἵτινες συγκεκινημένοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τοὺς πατριωτικοὺς του λόγους.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν

Μὴ ὑπάρχοντος χώρου εἰς τὰ παραπήγματα πρὸς στρατωνισμὸν τῶν ἱερολοχιτῶν μετέβησαν οὗτοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ζητωκραυγάζοντες διαρκῶς κάτωθεν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ο ἀντισυνταγματάρχης Νιδερ συνεννοηθεὶς μὲ τὸ φρουραρχεῖον διέταξε νὰ στρατωνισθοῦν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ὁ κ. Νίδερ συνεννοεῖτο μετὰ τοῦ φρουράρχου πρὸς στρατωνισμόν των, ὁ δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ κ. Παπαντωνίου ἀπήγγειλεν εἰς τοὺς ἱερολοχίτας ἓν πατριωτικὸν ποίημα ὑπὸ τὰς διαρκεῖς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας τῶν ἱερολοχιτῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΗΡΩΑ

Μία ἀπὸ τῆς γλυκύτερες φυσιογνωμίες τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου ὁ νεαρὸς ὑποπλοίαρχος, ποῦ ἔπεσεν ὡς ἥρως ἐπάνω στὰ βουνὰ τῆς Χίου, τὴν ὥραν ποῦ ἡ χαραυγὴ τῆς Ελευθερίας ἐγλυκοχάραζε στῆς κορυφές τους. Ὡς νὰ μὴν εἶχε ξεδιψάσει τὸ χῶμα τοῦ ὡραίου νησιοῦ ἀπὸ αἷμα μαρτύρων καὶ ἡρώων, ἔπιε καὶ νέες σπονδὲς ἀκόμα, νέες σπονδὲς, ποῦ εἴθε νὰ εἶνε ἡ τελευταῖες.

— Πέστε στὸ χῶμα! Χαμηλῶστε, κύριε ὑποπλοίαρχε! Τὰ βόλια πέφτουν βροχή! τοῦ εἶπεν ἕνας ναύτης τοῦ ἀγήματος, βλέπων τὸν νεαρὸν ἀξιωματικόν, ὄρθιον καὶ πάντα ἐμπρός, μέσα στὴν σφαιροβροχήν.

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τοῦ τὸ πῇ καὶ μία σφαῖρα τὸν εὕρῃκε στὸ στῆθος. Δύο ναῦται, ποῦ νοσηλεύονται τώρα εἰς τὸ Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον Φαλήρου, πληγωμένοι καὶ αὐτοί, τὸν ἀγκάλιασαν καί, πῶμα σχεδόν, τὸν μετέφεραν στὸ χειρουργεῖον. Σὲ δυὸ ὧρες ἐξεψύχησεν. Η τελευταία του φράσις ἦτο αὐτή:

—Νικοῦμε, βρέ παιδιά;

— Νικοῦμε, κύριε ὑποπλοίαρχε! τοῦ εἶπαν.

Κ' ἔκλεισε τὰ μάτια του εὐχαριστημένος

* *

Πόση ζωή, πόσος ἐνθουσιασμός, πόση ἀγαθότης μέσα στὰ νεανικὰ αὐτὰ στήθη! Δὲν εἶχεν ἕνα ἐχθρόν, ἕνα δυσηρεστημένον μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ητο χαϊδεμένον παιδὶ στὰ καρρέ. Κανεὶς δὲν τὸν προσεφώνησε ποτὲ διαφορετικά, παρὰ μὲ τὸ μικρόν του ὄνομα. Υστερ'ἀπὸ τὴν πρώτην γνωριμίαν, ἦτο γιὰ ὅλους ὁ Νίκος! Επαιζε κιθάρα, τραγουδοῦσε, ἀγκάλιαζε σφιχτὰ τὴν ζωήν, τὴν ζωὴν ποῦ τὸν ἐπρόδωκεν, ὅπως κἄθε τι ποῦ ἀγαποῦμεν ὑπερβολικά. Αλλὰ προδοσία δὲν εἶνε ἡ κυριολεξία. Τὸν παρέδωκε σ' ἕνα ἔνδοξον θάνατον, ποῦ εἶνε καλλίτερος ἀπὸ τὴν πλέον ἔντονον ζωήν. Διότι ὅταν πεθαίνῃ κανεὶς εὐχαριστημένος, ὅπως ἀπέθανεν αὐτός, μεθυσμένος ἀπὸ τὸ ποτὸν τοῦ θανάτου, εἶνε ὡς νὰ ξαναζῇ μίαν διπλὴν ζωήν.

* *

Δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸν κλαύσουν! Εἶμαι βέβαιος. Αλλὰ ποιὸς εἶνε ἱκανὸς νὰ κρατήσῃ τὰ μαῦρα δάκρυα στὰ γεροντικὰ μάτια ἑνὸς πατέρα ποῦ περνᾷ ὡς πένθιμος σκιὰ μέσα ἀπὸ τὴν φωτοχυσίαν αὐτὴν τῆς δόξης; Ολη ἡ ἀγάπη καὶ ὅλος ὁ κόσμος τῆς γεροντικῆς αὐτῆς ψυχῆς ἦτον ὁ προχθεσινὸς ἥρως. Ενα ἄλλο παλληκάρι τοῦ τὸ ἐθέριεν ὁ Χάρος ἐπάνω στὴν ἄνθησίν του. Καὶ τοῦ ἔμεινεν ὁ μονάκριβος! Εδῶ ἡ στοργὴ εἶχε γείνει ἔρως.

Οταν ὁ ἄμοιρος ὑποπλοίαρχος παιδάκη ἀκόμη, ἐμαθήτευεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων, τὴν παλαιὰν σχολὴν τοῦ ἀτμοδρόμωνος, ποῦ χρόνια ἦτο δεμένη σ' ἕνα μῶλον τοῦ Πειραιῶς, οἱ διαβάται ἔβλεπαν ἕνα συγκινητικὸν θέαμα. Ο πτωχὸς πατέρας ἐπερνοῦσε κὴν ἡμέραν του σ' ἕνα ἀντικρυνὸ καφενεδάκι τὸν λιμανιοῦ, τὰ μάτια προσηλωμένα ἐπὶ τῆς φρεγάδας. Επερίμενεν ἀξιωματικοὺς ἐπερίμενε ναύτας, ποῦ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ πλοῖον, γιὰ νὰ ρωτήσῃ τί κάνει ὁ Νίκός του.

Καλὰ εἶνε, κύριε Ρίτσο, καλά. Μὴν ἀνησυχεῖς!...

Τὸ ἤκουε μιὰ φορά, δύο, τρεῖς φορὲς καὶ ἤθελε νὰ τὸ ἀκούσῃ διαρκῶς ἀπὸ νέα χείλη. Κ' ἐπερίμενε, μὲ ἀγωνίαν ἐραστοῦ τὴν ὥραν ποῦ θὰ ἐπετρέπετο ἡ ἐπίσκεψις τῶν συγγενῶν. Κἄποτε τὸν συνήντησα στὴν συνειθισμένην του θέσιν.

—Πάντα ἐδῶ! Στὸν ἔρωτά σας! τοῦ εἶπα.

— Τί νὰ κάνω; Εὐχαριστιέμαι νὰ κυττάζω τὸ καράβι...

* *

Τώρα τὸν ἔχασε. Μιὰ ἀγάπη μεγαλείτερη ἀπὸ τὴν δική του τοῦ τὸν πῆρε ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος. Ετσι εἶνε! Αλλος χύνει τὸ αἷμα του, ἄλλος τὰ δάκρυά του Ο,τι ἔχει κανεὶς, τὸ προσφέρει στὸν βωμόν. Ενα κλαδὶ ἀπὸ τὴν δάφνην, ποῦ σκεπάζει τὸν νεκρὸν τοῦ ἥρωος, ἀνήκει τώρα σ' ἐκεῖνον ποῦ τὸν ἐχάρισε στὴν Πατρίδα. Διότι τί ἄλλο ἐχάρισε καὶ αὐτὸς παρὰ τὴν ζωήν του; Κἄτι περισσότερον μάλιστα. Τὴν ζωὴν τῆς ζωῆς του!

* *

Ελαφρὸν νὰ εἶνε τὸ χῶμα ποῦ σκεπάζει τὸν γλυκύτατον ἥρωα. Καὶ ὅταν τὰ λεμονόδενδρα τοῦ μυροβόλου νησιοῦ τινάζουν τὰ λευκὰ των ἄνθη ἐπάνω στὸν τάφον του, ἅς μοσχοβολᾷ ἡ ψυχή του, μέσα σὲ μίαν αἰώνιον ἄνοιξιν—τὴν ἄνοιξιν τῆς Ελευθερίας, τῆς ὁποίας ὁ ὡραῖος νεκρὸς ἐπότισε τὰ λουλούδιαμὲ τὸ αἷμά του.

Παῦλος Νιρβάνας

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΡΧΙΚΕΛΕΥΣΤΗΣ

Ολοι βεβαίως οἱ νεκροὶ τοῦ πολέμου ἀξιοῦνται παρὰ πάντων ἴσου θαυμασμοῦ καὶ συμπαθείας. Υπάρχουν ὅμως πολλάκις περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι χωρὶς νὰ καταστήσουν μίαν θυσίαν περισσότερον πολύτιμον ἄλλης, τὴν περιβάλλουν μολονοτοῦτο μὲ λεπτομερείας, αἵτινες ὀξύνουν τὸν σπαραγμὸν καὶ καθιστοῦν πικρότερα τὰ δάκρυα ἐκείνων, ποῦ θρηνοῦν ἐπάνω εἰς τὸ κενοτάφιον τῆς ὑπάρξεως ποῦ δὲν θὰ ἀτενίσουν πλέον.

Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Ιωάννου Παστρικάκη, μαθητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, ὁ ὁποῖος, ἐκτελῶν χρέη ἀρχικελευστοῦ ἔπεσε μαχόμενος εἰς τὰ μυροβόλητα χώματα τῆς μαρτυρικῆς Χίου.

Ο μικρὸς ἀρχικελευστὴς, οὗτινος ἡ ἀπώλεια ἐσκόρπισε πένθος εἰλικρινὲς εἰς τὸ ναυτικόν μας, ἦτο υἱὸς μονογενὴς, ἰδιαιτέρως δὲ ἠγαπᾶτο καὶ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἦτο βαπτιστικός.

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

Γενικῶς ἡ ἐκ τῆς δράσεως τοῦ ναυτικοῦ μας ἐντύπωσις εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κανότητα τῶν ἀξιωματικῶν μας. Οπου ἐδόθη εἰς αὐτοὺς εὐκαιρία, ἀπέδειξαν τὴν ἱκανότητα ταύτην. Κατὰ γενικὸν κανόνα ὡς ναυτικοὶ θαλασσινοὶ. Εἰς εἰδικότητας δὲ ἀπέδειξαν, ὅτι γνωρίζουν καλῶς τὸ ἔργον των. Ο κ. Βότσης καὶ ὁ κ. Αργυρόπουλος, ὡς τορπιλληταί, φέρ' εἰπεῖν. Ηδη ὁ πλωτάρχης κ. Τσουκαλᾶς ὡς πυροβολητής. Κυβερνήτης τῆς «Μακεδονίας» καὶ εἰδικὸς εἰς τὸ πυροβολικόν, ὅπου διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ πυροβόλου, ἐνήργησε μετὰ θαυμαστῆς εὐστοχίας. Η ἐπιτυχία αὐτὴ δὲ εἶναι τιμητικὴ δι' ὅλους τοὺς πυροβολητὰς τοῦ ναυτικοῦ μας. Καθὼς καὶ τοὺς τορπιλληταὶ καὶ τοὺς ἐπιβοθέντας εἰς ἄλλους κλάδους, μὴ δοκιμασθέντας ἀκόμη, ἐλλείψει εὐκαιρίας. Εἶνε δ' εὐχάριστον τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του, διὰ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας θὰ στηρίξῃ εἰς αὐτὸ ἡ πατρίς.

ΑΔΙΚΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ

Νὰ γινωνται ἀνθελληνικὰ συλλαλητήρια εἰς τὴν Ρουμανίαν, διότι ὁπωσδήποτε ἀντιχαίρει ὁ Ρουμανικὸς λαὸς πᾶν ὅ,τι Ελληνικόν, δικαιολογοῦνται. Αλλὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς ὁμαλὰς σχέσεις ὁ Ρουμανικὸς λαὸς μὲ τοὺς ἐκεῖ Ελληνας καὶ νὰ καλλιεργῇ τοιαύτας ταραχὰς ἡ περιβόητος Ρουμανικὴ προπαγάνδα, διότι τάχα ὁ Ελληνικὸς στρατὸς ἐβιαιοπράγησε κατὰ Ρουμάνων εὑρισκομένων εἰς τὴν Μακεδονίαν—πρῶ νὰ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ρουμάνοι;—προδίδει καὶ τινα κακὴν τοιαύτην διάθεσιν τῆς ἐπισήμου Ρουμανίας. Διότι καὶ ἂν ὑπάρχουν τινὲς Κουτσόβλαχοι Ρουμανίζοντες, γνωρίζει πολὺ καλὰ ἡ ἐπίσημος Ρουμανία, ὅτι ἐπροστατεύθησαν ἀπὸ τὸν Ελληνικὸν στρατὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπροστατεύθησαν καὶ προστατεύονται ἀκόμη καὶ οἱ τουρκικοὶ πληθυσμοί. Καὶ ἠδύνατο συνεπῶς νὰ προλάβῃ τὰς ἀνθελληνικὰς ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι τὸ κάτω-κάτω ἀδικοῦν αὐτὴν τὴν Ρουμανίαν ὡς Κράτος Χριστιανικὸν καὶ πολιτισμένον.

ΟΙ ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ ΑΡΜΕΝΙΟΙ

Οἱ Αρμένιοι ἐπιφυλάσσονται καὶ αὐτοὶ νὰ ζητήσουν μεταρρυθμίσεις μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὰς Αρμενικὰς ἐπαρχίας, ἴδιως [illegible] ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Κούρδων. Αν καὶ οἱ ἴδιοι κατορθώνουν νὰ ἀποξενῶνται τῶν συμπαθειῶν τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ανατολῆς διὰ τοῦ ἀκατανοήτου πρὸς τοὺς ἄλλους Χριστιανοὺς μίσους των, ἐν τούτοις εἶναι Χριστιανοὶ πάντοτε, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται ἀτρίας καταδιώξεις καὶ πιέσεις. Αἱ ἀποτρόπαιαι σφαγαὶ τῶν Αρμενίων, αἱ διαπραχθεῖσαι ἐπὶ Αβδοὺλ-Χαμὶτ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγχωρηθοῦν ποτὲ εἰς τοὺς Τούρκους. Εὰν δὲ ἡ τύχη τῆς Τουρκίας συζητηθῇ εἰς Εὐρωπαϊκὴν συνδιάσκεψιν, δὲν θὰ εἶνε δύσκολον νὰ ληφθοῦν καὶ μέτρα προστατευτικὰ διὰ τοὺς δυστυχεῖς Αρμενικοὺς πληθυσμούς, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ περιόδους ἐκσπᾷ ἡ λύσσα τῶν Κούρδων, οἱ ὁποῖοι εἶναι, τρόπον τινά, οἱ...βερσαλιέροι τῆς Τουρκίας!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η «Ικδὰμ» βιάζεται πολὺ ἀναγγέλλουσα τὴν ὑπογραφὴν πρωτοκόλλου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Τουρκία κρατεῖ τὴν Αδριανούπολιν μέχρι τοῦ Δεδεαγὰτς καὶ αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν Θεσσαλονίκην. Τί ἀνακατεύει ἡ εὐλογημένη τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν; Τί τὴν μέλλει τὴν Τουρκίαν τί θὰ γίνῃ ἡ Μακεδονία, ἀφοῦ ἐπείσθη πλέον, ὅτι τὴν ἔχασε διὰ παντός; Εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογραφῇ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν συμμάχων, δὲν θὰ θιγῶσι ζητήματα...ἐξωτερικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν Τουρκίαν. Θὰ συζητηθοῦν μόνον καὶ θὰ ἀναγραφοῦν τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Τουρκίαν. Ποῦ θὰ μείνῃ ἡ Τουρκία ἐφ' ὅσον θὰ διαρκέσῃ ἡ ἀνακωχή. Κατόπιν, ὅταν θὰ συζητηθοῦν οἱ ὅροι τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης, ἡ Τουρκία θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὑρίσκεται. Αλλὰ κατόπιν καὶ αὐτό.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Επεβάλλετο ὁ ἔπαινος, τὸν ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐξέφρασε πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν μας. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ὑπῆρξεν ἐφάμιλλον εἰς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Η ἀκμή του δὲ ἐπέτρεψεν εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας, διὰ πολλοπτύχων ἀκτῶν καὶ ἐκτεταμένων, τοῦδε στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, διὰ μόνης τῆς σημαίας του. Η Ελλὰς κατ' ἀναλογίαν πληθυσμοῦ, εἶναι ἡ τετάρτη, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ναυτικὴ ἐμπορικὴ δύναμις τοῦ κόσμου. Τοῦτο δὲ ὀφείλετε κυρίως εἰς τὴν ἔμφυτον κλῆσιν τῶν Ελλήνων εἰς τὴν θαλασσαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τὴ ὁποία πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἐπίσης ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἠθέλησαν νὰ καλλιεργήσουν διὰ προστατευτικῶν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας μέτρων, ὁπότε ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀκμὴ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ μας θὰ ἐγίνετο διπλασία τῆς θαυμαζομένης κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΩΣ ΔΕΧΕΤΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ

Ωρισμένως ὁ Βασιλεύς μας δὲν εὑρῆκεν ἕως τώρα γλυκυτέραν ἀνασχόλησιν ἀπὸ τὴν σημερινήν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Από τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ δέχεται. Δέχεται Μητροπολίτας, Επισκόπους, ἐπιτροπάς, ἀρχιδιακόνους, ἀντιπροσωπείας. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ἔρχεται ἀπὸ κάθε Μακεδονικὴν γωνίαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ, μαζὶ μὲ μερικὰ δάκρυα χαρᾶς, τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἐλευθερίαν ποῦ τοῦ ἔδωσαν τὰ χριστιανικὰ ὅπλα. Διέρχεται ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκινητικωτέρας του ἡμέρας. Από τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ ὑποδέχεται σέβη πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του τὰ τμήματα ἐκείνα τοῦ Ελληνισμοῦ μὲ τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργηθῇ οἱ πόθοι μας καὶ τὰ ὄνειρά μας. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν νέων Του ὑπηκόων δακρύζει. Καὶ εἰς τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν των, συγκινεῖται βαθύτατα.

* *

Νοτιοδυτικῶς τῆς Καβάλλας εὑρίσκεται ἕνας μεγάλος καζᾶς. Ο καζᾶς τοῦ Πραδίου. Ελληνισμὸς ἀπὸ τὴν μιαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην. Ολίγα τουρκικὰ χωρὶς μόνον καὶ οὐδεμία ἄλλη φυλή. Εἶνε ζήτημα ἐὰν ὑπάρχουν πέντε Βούλγαροι εἰς ὅλον τὸν καζᾶν. Ελληνισμὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν εἶχε τὰ Βασίλειά του. Παντοῦ μνημεῖα καὶ ἐρείπια μαρτυροῦντα τὰ ἔνδοξα χρόνια καὶ παντοῦ ὀνομασίαι ἐνθυμίζουσαι τὴν Μακεδονικήν μας ἱστορίαν. Ανάμεσα εἰς τὰ Παγγαῖον τὸ δουνὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πραδ

ὀχυρώματα ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὴν μυστηριώδη σιγὴν των εἰς τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσδύσῃ. Εἶνε σπάνιον φαινόμενον ἡ ἐμφάνισις Τούρκου φρουροῦ, τὰς περισσοτέρας δὲ ὥρας τῆς ἡμέρας, τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε ὠχυρωμένος ὁ τουρκικὸς στρατὸς φαίνονται ἐντελῶς ἔρημα. Ἐν τούτοις ἐργάζονται κ' ἐκεῖ Ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος βλέπομεν κάτι παράδοξα ζιγκ-ζάγκ ποὺ φαίνονται ὡσὰν παλιὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου καὶ ποὺ δὲν εἶνε ἄλλο ἀπὸ ὀρύγματα ὁδηγοῦντο ὁπουδήποτε εἰς τὰς ὀχυρὰς τουρκικὰς θέσεις.

Ποῦ εἶνε τὸ τουρκικὸν πεζικόν; Ἔχει ἐξαφανισθῆ μαζὶ μὲ τὸν ὁπόλοιπον στρατὸν ὀπισθεν τῆς γραμμῆς τῆς ἀμύνης διὰ νὰ προστατευθῆ ἀπὸ τὰ πυροβόλα, τὰ ὁποῖα ὁρθιάζουν ὡς σκύλλοι μόλις παρατηρήσουν ὁπωσδήποτε βουλγαρικὸν κίνημα καὶ συχνὰ χωρὶς νὰ παρατηρήσουν τίποτε. Ὁ κανονιοβολισμὸς—μὲ μεγάλας ὅμως διακοπὰς ὡς νὰ ἔχῃ κουρασθῆ καὶ αὐτὸς—ἀκούεται εἰς ὅλας τὰς ὥρας. Σήμερον αἱ ὁδοὶ ἔπεσαν ἀνὰ τέσσαρας πρὸ τῶν βουλγαρικῶν φυλακείων, χωρὶς ὅμως νὰ σημειώσουν θύματα. Προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ ἐξαιρετικὴ αὐθυβολία τοῦ τουρκικοῦ πυροβολικοῦ ἡ παρατηρουμένη ἀκόμη καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὴν Τσαταλτζαν.

Ο Τούρκος ἀπεσταλμένος

Ἐπίκειται λοιπὸν ἡ ἀνακωχή; Πρὸ τινων ἡμερῶν, ὀλίγον πρὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐφόδου, ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν βουλγαρικῶν φυλακείων Τοῦρκος ἀξιωματικὸς ὡς ἀπεσταλμένος. Συμφώνως μὲ τὰ κεκανονισμένα, προηγεῖτο λευκὴ σημαία καὶ τὸν συνώδευε σαλπιγκτής, δὲν ἦτο ὅμως ἐφωδιασμένος μὲ κανονικὰ διαπιστευτήρια· ἐκ τούτου δὲ δὲν ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ἡ ἰδιότης του ὡς ἀπεσταλμένου. Ὡδηγήθη μὲ δεμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῶν φυλακείων εἰς τὰς προφυλακὰς παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῶν ὁποίων ἠρωτήθη τί ἐζήτει.

Ὁ Τοῦρκος ἀπήντησεν ὅτι ἤρχετο κατ' ἐντολὴν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων Ναζὶμ πασᾶ, ὅπως προτείνῃ τὸν διορισμὸν ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν τῶν δύο στρατῶν, ἥτις θὰ συνεζήτει ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, αἱ διὰ τὴν ὁποίαν διαπραγματεύσεις εἶχον ἤδη ἀρχίσει μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ὁλίγον πρωτότυπος ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς αἰτήσεως ἀνακωχῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς πληρεξουσίου στερουμένου διαπιστευτηρίων, οἱ Βούλγαροι ὑποψιάσθησαν μήπως πρόκειται περὶ συνήθους τεχνάσματος τῶν Τούρκων, οἵτινες κατέφυγον εἰς αὐτὸ διὰ νὰ κερδίσουν καιρόν. Κάποια ἀόριστος προαίσθησις, ἐν τούτοις, μᾶς κάμνει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι παρ' ὅλον τὸ ἀκανόνιστον τῆς ἀποστολῆς τοῦ πληρεξουσίου, ἔχουν ἀρχίσει αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὄχι ἀκόμη, ἴσως, διὰ τὴν εἰρήνην πάντως ὅμως διὰ τὴν ἀνακωχήν.

Ἡρωικαὶ αὐτοκτονίαι

Συμβαίνουν παράδοξοι συμπλοκαὶ αἱ ὁποῖαι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀποτελοῦν ἰδιότροπον προανάκρουσμα διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οἱ Τοῦρκοι συνάζουν ἐθελοντάς, τοὺς ὁποίους καταδικάζουν εἰς ἀσφαλῆ θάνατον, ἐξαπολύοντες αὐτοὺς ἐναντίον τῶν Βουλγάρων. Ποῖος νὰ εἶνε ἀρά γε ὁ σκοπὸς τῆς σκληρᾶς αὐτῆς στρατιωτικῆς ἐνεργείας; Ἰδοὺ τί εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοηθῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Μήπως γίνονται αὐτὰ διὰ νὰ ἱκανοποιηθῆ τὸ φανατικὸν πολεμικὸν μένος μισὸς ἐλαχίστης μειονοψηφίας τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ; ἢ διὰ νὰ ἐπιδειχθῆ δραστηριότης ἀνύπαρκτος; ἢ διὰ νὰ δοθῆ ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθοῦν εἰς τὴν Κων)πολιν εἰδήσεις περὶ φανταστικῶν νικῶν;

Ἢ διὰ νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὰς περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνύπαρκτον ἐπιθετικὴν στάσιν τῶν Τούρκων; Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς, ὅτι διὰ νὰ ἐπιχειρηθῆ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ γίνεται προσφυγὴ εἰς Μουσουλμάνους ἐθελοντάς, ἐμπνευσμένους μόνον ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν καὶ τὸ γεγονὸς ἐπίσης ὅτι τόσον ὀλίγοι εἶνε οἱ παρουσιαζόμενοι τοιοῦτοι ἐθελονταί, ἀποτελεῖ ἱκανὴν ἀπόδειξιν τῆς ἠθικῆς παραλυσίας καὶ τῆς ἀκαταστασίας εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ ὀθωμανικὸς στρατός.

Κατὰ τὰς ἐπιθέσεις αὐτάς, ἐν τούτοις, οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται οἱ ἀποστελλόμενοι ὡς πρόβατα εἰς σφαγὴν, παρέχουν ἐπιδείξεις θαυμαστοῦ θάρρους.

Νομίζει κανεὶς ὅτι προσπαθοῦν ν' ἀνακτήσουν μὲ τὸ αἷμά των τὴν τιμὴν τοῦ ἡττηθέντος στρατοῦ καὶ δέχονται εὐχαρίστως νὰ ὑποστοῦν τὰς ἡρωϊκὰς αὐτοκτονίας.

Οἱ ἐθελονταὶ τοῦ θανάτου

Σήμερον περὶ τὴν δην πρωϊνὴν βουλγαρικὴ περίπολος ἀνεκάλυψε Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἐπλησίαζον τολμηρῶς πρὸς τὰ βουλγαρικὰ φυλάκεια. Ἡ αὐγὴ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀνατείλει καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐκινοῦντο ὡς μαῦρα φαντάσματα εἰς τὸ σκοτάδι. Ὀπισθεν των, ὀλίγον μακρότερα, διεκρίνετο γραμμὴ ἀνδρῶν εἰς τάξιν μάχης. Ἡ περίπολος εἰδοποίησε τὸν διοικητὴν τοῦ λόχου της, ὅστις διέταξε ν' ἀρεθῆ ὁ ἐχθρὸς νὰ πλησιάσῃ. Εἰς ἀπόστασιν 150 μέτρων σφοδρὸν πῦρ ὑπεδέχθη τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἐφώναζον βουλγαριστί· «εἰμεῖς ἰδικοί σας» καὶ ἐπλησίαζαν τρέχοντες. Πολλοὶ ἔπεσαν ἐπάνω εἰς τὰς βουλγαρικὰς λόγχας, ἄλλοι διῆλθον τὴν γραμμὴν τῶν φυλακείων, οἱ περισσότεροι ὅμως ἠναγκάσθησαν νὰ λοξοδρομήσουν καὶ ἔπεσαν εἰς τὸ πῦρ ἄλλου λόχου. Ἡ σύγκρουσις ἐξετείνετο ὁλονέν εἰς μέτωπον καὶ μετ' ὀλίγον ὁλόκληρον συντάγμα ἐλάμβανε μέρος εἰς αὐτήν. Ὁ λόχος ὅστις εἶχεν ἀρχίσει τὸ πῦρ ὥρμησε τότε πρὸς τὰ ἐμπρός. Τρεῖς δυναταὶ ἀναφωνήσεις, τρία ἀλλεπάλληλα «οὐρά» ἀντήχησαν εἰς τὴν σιγὴν τῆς νυκτός. Οἱ Τοῦρκοι ἀπήντησαν μὲ τὴν ἰδικήν των πολεμικὴν ἀναφώνησιν· «Λά Ἀλλάχ ἰλ λὶ Ἀλλάχ». Μετ' ὀλίγον 60 Τοῦρκοι ἔκειντο εἰς τὸ ἔδαφος τρυπημένοι ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς λόγχας. Οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ὁπὸ τὸ σφοδρότατον βουλγαρικὸν πῦρ τὸ ὁποῖον συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ καλυφθῆ τὸ ἔδαφος μὲ ἑκατοντάδας εἰσέτι τουρκικῶν πτωμάτων. Ἡ αὐγὴ, ὄχι κροκόπεπλος· οὔτε ροδοδάκτυλος ἀλλὰ σκεπασμένη μὲ πένθιμον πέπλον καὶ μὲ δάκτυλα αἱματωμένα, ἐρώτησε τὴν χέρσον ἔκτασιν ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν ἐσφάδαζον ἀκόμη καὶ ὠρύοντο ὡς θηρία ὅσοι Τοῦρκοι δὲν εἶχον ἀποθάνει. Εἰς τοὺς σκούφους των ἦσαν κεντημέναι χαρακτηριστικαὶ φράσεις τοῦ φανατισμοῦ των, ὅπως π. χ. Ἐθελοντὴς ἕτοιμος ν' ἀποθάνῃ». «Νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Σόφιαν ἢ ν' ἀποθάνωμεν». Ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Κορανίου, πολλοὶ δὲ εἶχαν δύο ὅπλα· ἕνα μαρτίνι κ' ἕνα μάουζερ. Μερικοὶ ἦσαν Τουρκοκρῆτες, ἄλλοι Μικρασιᾶται καὶ ἀρκετοὶ Ἄραβες σταλέντες ὑπὸ τοῦ Ἐνβὲρ βέη.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ζητησάσης τὴν συνδρομὴν τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ πρὸς μεταφορὰν ὁλοκλήρου τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ 7ης μεραρχίας τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ δυνάμεως 500 ἀξιωματικῶν, 35,000 ἀνδρῶν, 8,500 ἵππων 1,500 βοῶν καὶ 1,700 ἁμαξῶν μετὰ 26 πυροβόλων, ἡ ναυτικὴ ὑπηρεσία συνεκέντρωσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐντὸς 48 ὡρῶν πεντήκοντα ἐν μεταγωγικά, ἀνήκοντα εἰς τὸν ἐμπορικὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα·

«Ἐλπίς», «Ἁγία Πελαγία», «Χριστόφορος», «Βαρβάρα», «Σοφία», «Βυζάντιον», «Οὐρανία», «Ἑλένη», «Ἑλλὰς» Ἀχαϊκὴς, «Ἤπειρος» Γιαννουλάτου, «Ἀγνὴ Χοῦντα» «Σάμος» Πανελληνίου, «Καλυψὼ», «Ἀλεξάνδρεια», «Θ. Κορωναῖος», «Ἰγγλέσης», «Ἑρμοῦπολις», «Μαργαρίτα», «Πηνειὸς» «Πατρὶς», «Θεμιστοκλῆς», «Σπάρτη», «Θρᾴκη», «Ἰσμήνη», «Δελφίν», «Νεῖλος», «Αἴολος», «Καλουτᾶς», «Κύπρος», «Θεοφανὼ Σιδηρίδη», «Φρόσω», «Ἄσσος», «Καροστινάκης», «Σιφνός», «Ἅγ. Γεώργιος», «Μαρκέτης». «Κήθυρα», «Σαπφὼ», «Δ. Μιχαληνοῦ», «Ἀργοστόλιον», «Κέρκυρα», «Σκενήμαχος» «Παντιάς», «Θεσσαλία», «Δίρφυς», «Σέσωστρις», «Μίκε. Ἐμπειρίκος», «Ἀθῆναι», «Λεονάρδος», «Σπέσαι» καὶ «Κωνσταντῖνος».

Συγχρόνως παρεσκευάσθησαν τὰ μέσα τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἐν Δεδεαγάτς.

Προετιμήθησαν δ' ὅμως κατόπιν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς μέρους τῆς 7ης βουλγαρικῆς μεραρχίας, ἐξετελέσθησαν συγχρόνως διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου, ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης μεταφορὰ μιᾶς ἑλληνικῆς μεραρχίας καὶ ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Δεδεαγὰτς μεταφορὰ μιᾶς βουλγαρικῆς ταξιαρχίας.

Μεταφορὰ ἑλληνικῆς Μεραρχίας

Συνετελέσθη αὕθις διὰ τῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων «Δελφὶν» «Ἤπειρος», «Φρόσω» «Ἑλένη» «Δέσποινα», «Λεονάρδος», «Ἀργοστόλιον», «Ἐμπειρικὸς», «Ἀγγελική» «Ἀγνὴ Χοῦντα», «Ἑλένη», «Κέρκυρα», «Ναύπλιον», «Θεοφανὼ», «Καλυψὼ», «Ἀλεξάνδρεια», «Καλουτᾶς» καὶ «Ἰσμήνη», τῶν δύο τελευταίων ἀνακληθέντων ἐκ Μυτιλήνης μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς ἐκεῖ ἀποβάσεως, ἤτοι ἐν ὅλῳ ἀτμόπλοια 18.

Μεταφορὰ βουλγαρικῆς ταξιαρχίας

Ἡ μεταφορὰ τῆς ταξιαρχίας ταύτης, δυνάμεως 13,000 ἀνδρῶν καὶ 3,000 ἵππων ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μιτῶφ, ἐγένετο διὰ τῶν ἀτμοπλοίων «Σπέτσαι», «Ἰγγλέση» «Μαρκέτη», «Κύθηραι», «Σοφία», «Θρᾴκη» «Ἁγία Πελαγία», «Κύπρος», «Ἑρμοῦπολις» «Μαργαρίτα», «Βαρβάρα», «Ἐλπίς», «Ἀθῆναι», «Ἄσσος», «Πηνειός», «Ἅγιος Γεώργιος» καὶ «Στενήμαχος», ἤτοι ἐν ὅλῳ 17. Ἡ κίνησις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου φρουροῦντος τὴν εἴσοδον τῶν Δαρδανελλίων διὰ τῆς μοίρας τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐνῷ συγχρόνως ἔπλεε πρὸς τὸ Δεδεαγὰτς ἡ θωρηκτὴ μοῖρα μετὰ τῶν ἀνιχνευτῶν.

Ἡ παραπομπὴ αὕτη ἀπέπλευσεν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπὶ μιᾶς γραμμῆς τὴν 9.20 π. μ. τῆς 14 Νοεμβρίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ εὐδρόμου «Μυκάλη», οὗτινος ἐπέβαινε ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ναυτικοῦ ἀντιπλοίαρχος Μ. Ματθαιόπουλος, ἡγούμενος τοῦ πλοῦ.

Ἅμα τῇ παραλλάξει τοῦ ἀκρωτηρίου Μεγάλον Ἐμβολον (Καρὰ Μπουρνοῦ), ἡ παραπομπὴ ἐτάχθη, κατόπιν σήματος τῆς Μυκάλης, εἰς 3 φάλαγγας, τῆς ἀριστερᾶς, ἧς ἦγετο ἡ «Μυκάλη», τῆς μεσαίας ἧς ἡγοῦντο αἱ «Σπέτσαι», ἐφ' ὧν ἐπέβαινεν ὁ συνταγματάρχης κ. Μιτῶφ, καὶ τῆς δεξιᾶς ἧς ἦγετο ἡ «Ἁγ. Πελαγία». Ὁ χειρισμὸς οὗτος ἐγένετο μετὰ δεξιότητος· ἐπιμαρτυρούσης τὴν παγκοσμίως παραδεδεγμένην ἱκανότητα τοῦ ἡμετέρου ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Τὸ θέαμα ἦτο ὄντως μεγαλοπρεπές· Αἱ τρεῖς φάλαγγες ἐν τάξει διέσχισαν τὰ ὕδατα τοῦ Θερμαϊκοῦ. Αἱ δὲ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν πλοίων ἦσαν 400 μέτρα, μεταξὺ δὲ τῶν φαλάγγων 800 μέτρα. Τὴν 6.20 ἡ παραπομπὴ παρήλλαξε τὴν Κασσάνδραν τῆς ὁποίας ὁ φάρος ἤφθη διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου καὶ ἀπεδόθη εἰς τὴν διεθνῆ ναυτιλίαν. Ἡ παραπομπὴ τὴν νύκτα ἔπλεε κατάφωτος λόγῳ τῆς ἀπολύτου κυριαρχίας τοῦ Ἑλλ. στόλου ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἡ ἔκτασις δ' αὐτῆς ἐξικνεῖτο εἰς μῆκος τριῶν καὶ ἡμίσεως χιλιομέτρων καὶ πλάτος δύο χιλιομέτρων. Τὴν 1.30 τῆς πρωΐας τῆς 15 Νοεμβρίου παρηλάχθη ὁ Ἄθως ἐν πλήρει σεληνόφωτι.

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἐχρύσιζε τὰς κορυφὰς τῆς Λήμνου, τῆς πρώτης ἀπελευθερωθείσης Ἑλληνικῆς νήσου τοῦ Αἰγαίου. Ἐν πλήρει τάξει, ἔπλευσαν ἡ παραπομπὴ πρὸς τὸ Δεδεαγὰτς, ἔνθα ἀφίκετο περὶ τὴν 1ην ὥραν μ. μ. τῆς 15ης Νοεμβρίου. Πρὸ τοῦ Δεδεαγὰτς ὥρμει ἀπὸ πρωΐας μοῖρα τοῦ στόλου τοῦ Αἰγαίου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν 4 θωρηκτῶν «Γ. Ἀβέρωφ», «Τόρας», «Ψαρὼν» καὶ «Σπετσῶν» ἐν γραμμῇ μεθ' ὅπου, τῶν ἀντιχνευτικῶν «Λέοντος» καὶ «Πάνθηρος», τῶν τορπιλλοφόρων 11 καὶ 14 καὶ τοῦ τορπιλλοφόρου «Κανάρη», ἔτι δὲ μετὰ ρυμουλκῶν, φορτηγίδων καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν διὰ τὴν ἀπόβασιν. Πάντα εἶχον προβλεφθῆ, καὶ ὀδροφόρον ἔτι πλοῖον ὥρμει αὐτόσε διὰ τὴν ὀδρευσιν ἐν ἀνάγκῃ τῶν πλοίων τῆς παραπομπῆς. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἔφερε τὰς σημαίας μεσιστίους· ἕνεκα τοῦ ἐθνικοῦ πένθους· ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου. Ὁμοίως ὑπέστειλαν τὰς σημαίας τὰ πλοῖα τῆς παραπομπῆς. Κατὰ τὸν εἴσπλουν τῆς παραπομπῆς ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς ἦτο παρατεταγμένος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ μόλις ἀντίκρυσε τὴν ναυτικὴν παράταξιν, ἡ ὁποία ἐδείκνυε τὴν ναυτικὴν ἰσχὺν τῆς συμμάχου χώρας ἐξερράγη εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὰς ζητωκραυγὰς ταύτας μετ' ἴσου ἐνθουσιασμοῦ ἀντεπεκρίνοντο οἱ ἡμέτεροι ναῦται ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων τῶν οἰκείων πλοίων. Ἅμα τῷ κατάπλῳ τῆς παραπομπῆς φορτηγίδες καὶ ἰστιοφόρα ἐγχώρια πλοῖα ρυμουλκούμενα ὑπὸ τῶν ρυμουλκῶν καὶ τορπιλλοβόλων παρέβαλον τὰ πλοῖα καὶ ἤρξατο ἀμέσως ἡ ἀποβίβασις ἐκτελουμένη μετὰ ταχύτητος καὶ τάξεως χάρις εἰς τὰ ληφθέντα ἐκ τῶν προτέρων κατάλληλα μέτρα καὶ τὴν ἐπικρατήσασαν τὴν πρώτην ἡμέραν γαλήνην, ἥτις ὅλως ἐξαιρετικῶς διέκοψε τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἀπὸ τεσσαρακονθημέρου διαρκοῦσαν κακοκαιρίαν. Ἡ ἀπόβασις διεκόπη τὴν νύκτα κατ' αἴτησιν τοῦ Βουλγάρου ταξιάρχου καὶ ἐπανελήφθη τὴν πρωΐαν, ἐξηκολούθησε δὲ μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τὴν ἑσπέραν θαλασσοταραχὴν καὶ ἐπερατώθη τὸ ἑσπέρας. Ἤτοι ὑπὸ περιστάσεις οὐχὶ πάντοτε εὐνοϊκὰς ἐπετεύχθη ἡ ἀποβίβασις 13,000 ἀνδρῶν, 3,000 ἵππων, μετὰ τοῦ ὁλικοῦ των κλπ. ἐν διαστήματι 18 ὡρῶν κατὰ συντεταγμένας μονάδας εἰς ἀπόστασιν 290 μιλλίων ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου Ἑλληνικοῦ λιμένος, τοῦ Πειραιῶς, τοῦ μόνου διαθέτοντος τοσαῦτα μέσα ἀποβιβάσεως.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν ὁ στόλος ἀπέπλευσεν ἐκ Δεδεαγάτς.

Ὁ Βούλγαρος ταξιάρχος ἐπεσκέφθη τὸν ὑποναύαρχον ἀρχηγὸν, κατὰ δὲ τὴν ἀποβίβασιν αὐτοῦ ἀπενεμήθησαν αἱ κεκανονισμέναι διὰ κανονιοβολισμῶν τιμαί. Πολλοὶ δὲ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν «Ἀβέρωφ» καὶ ἐξέφραζον τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν διὰ τὰς περιποιήσεις ὧν ἔτυχεν καὶ τὴν χαρὰν αὐτῶν διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἑλλ. Ναυτικοῦ.

ΟΜΙΛΕΙ Η ΑΥΣΤΡΙΑ

ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πῶς τίθενται τὰ ζητήματα

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ἐξ ἐπισήμου πηγῆς καθορίζει ὡς ἑξῆς τὴν Αὐστριακὴν πολιτικὴν ἀπέναντι τῆς Σερβίας.

Α'. Κατὰ πρῶτον λόγον ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐκπλήττεται διὰ τὴν δυσπιστίαν, μεθ' ἧς γίνονται δεκταὶ ἐν τῇ ξένῃ αἱ δηλώσεις της αἱ ἐπιβεβαιούμεναι ὑπὸ τῶν πράξεών της. Ἐδήλωσεν ὅτι οὐδὲν ζητεῖ δι' ἑαυτήν. Καὶ ἀπέδειξεν ὅτι δηλοῦσα τοῦτο ἦτο εἰλικρινὴς διὰ τῶν ἑξῆς:

1ον. Δὲν κατέλαβεν τὸ Νόβι-Παζάρ.

2ον. Ἐπέτρεψε τοὺς Σέρβους νὰ τὸ καταλάβουν.

3ον. Δὲν σκοπεύει νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ὁριστικὴν κατοχήν.

4ον. Δὲν ἤγειρεν οὐδεμίαν ἀξίωσιν οἰκονομικῆς φύσεως.

5ον. Οὐδέποτε ἀπηύθυνε τελεσίγραφον πρὸς τὴν Σερβίαν.

6ον. Δὲν προέβη οὔτε εἰς στρατιωτικὴν οὔτε εἰς ναυτικὴν ἐπίδειξιν.

Καὶ δικαιοῦται ἐκ τῆς στάσεώς της ταύτης ἡ Αὐστρία νὰ ἀξιοῖ ἐμπιστοσύνην πανταχόθεν.

Β'. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσε τι δὲν ἐδέχετο καὶ ἔκτοτε ἐκράτησε τὴν θέσιν της.

Ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἔχει ἀποφασισθεῖ ἀπὸ δεκαπενταετίας, ὅτι ἡ Ἀλβανία θὰ μείνῃ ἡ Τουρκικὴ ἢ ἀνεξάρτητος. Καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ἡ Ἰταλία δὲν θὰ ἐδέχετο ὅπως ἡ Ἀλβανία γείνῃ Αὐστριακή. Ἡ Αὐστρία δὲν δέχεται ἡ Ἀλβανία νὰ γείνῃ Ἰταλική. Ἀμφότεραι ἠνωμέναι θέλουν ἡ Ἀλβανία νὰ μείνῃ Ἀλβανική.

Γ. Ἐξ ἄλλου ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὰς Σερβικὰς ἐπιτυχίας καὶ δέχεται τοὺς καρποὺς, οὓς ἡ Σερβία θέλει νὰ προσποριθῆ ἔλτε πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ἐδάφους της εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν νέων ἐμπορικῶν ἐκβολῶν.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἡ Αὐστρία παραδέχεται.

1ον) Ἡ Σερβία νὰ διατηρήσῃ τὴν Παλαιὰν Σερβίαν.

2ον) Νὰ διατηρήσῃ καὶ τὸ Νόβι παζάρ.

Δέχεται ἐπίσης ἡ Αὐστρία ὅπως ἡ Σερβία ἔχῃ τὰς ἑξῆς ἐκβολάς.

1ον Ἐδαφικὸν ἐπίνειον ἐν πλήρει κυριαρχίᾳ πρὸς τὸ Αἰγαῖον.

2ον) Ἐπίνειον πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν πρὸς εἰονδήποτε σημεῖον τοῦ Μαυροβουνίου.

3ον Ἐπίνειον οἰκονομικὸν ἡγγυημένον πρὸς τὴν Δαλματίαν.

4ον. Ἐπίνειον ἰδίας φύσεως πρὸς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς Ἀλβανικῆς ἀκτῆς.

Δ'. Ἡ Αὐστρία ἀποκρούει ρητῶς τὴν Σερβικὴν ἀξίωσιν περὶ ἐδαφικοῦ ἐπινείου πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν διὰ τῆς Ἀλβανίας· ἕνεκα τῶν ἑξῆς δύο λόγων.

1ον]. Ἕνεκα τῆς Αὐστροϊταλικῆς συμφωνίας καὶ τῶν συμφερόντων, ἅτινα κέλει προστατεύει.

2ον). Ἕνεκα τοῦ ἀδυνάτου τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς διατηρήσεως, ἄνευ συνεχῶν ταραχῶν τοῦ διαδρόμου, τὸν ὁποῖον ἡ Σερβία θέλει νὰ ἔχῃ διὰ μέσου τοῦ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους.

Ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι ἔκαμε μεγίστας ὑποχωρήσεις καὶ ἐκοινοποίησε πρὸς τὴν Σερβίαν τὰς ἀλέψεις της κατὰ τρόπον φιλικώτατον.

Τί ἀπαντοῦν οἱ Σέρβοι

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων ἡ ἡμιεπίσημος Σερβικὴ Σαμοπρόοδος ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς:

Ἂν τὰ ἀφερόμενα ὡς Αὐστριακαὶ βλέψεις εἶνε ἀληθῆ, πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν τὸ ἀνακριβὲς τῶν διαβεβαιώσεων τῆς Αὐστρίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομικῶν ἀξιώσεων, διότι τὰ μέλη τῶν Ἀντιπροσωπειῶν διετύπωσαν ταύτας χωρὶς ἡ Κυβέρνησις νὰ παρέμβῃ. Εἶνε ἐπίσης ἀνακριβὲς ὅτι ἡ Αὐστροουγγρικὴ Μοναρχία δὲν προέβη εἰς στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν, διότι τὰ ἐκατὸν μέτρα, ἅτινα ἔλαβεν ἡ Αὐστρία, καὶ τὰ νομοσχέδια τὰ κατατεθέντα καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Σερβία εἶνε περιπεπλεγμένη εἰς πόλεμον καὶ ἡ χώρα ἄνευ στρατιωτῶν ἀποδεικνύουν τὸ ἐναντίον.

«Ἂν ὑφίσταται συμφωνία μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας διὰ τὴν Ἀλβανίαν αὕτη δὲν ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη καὶ τὴν Σερβίαν προκειμένου περὶ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ οὐχὶ περὶ διεθνοῦς ἐδάφους. Διατί ἡ Σερβία νὰ μὴ ἔχῃ ἔξοδον πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐφ' ὅσον τὸ ἔδαφος δὲν εἶνε Αὐστριακόν; Σύνορα Ἀλβανικὰ δὲν ὑπάρχουν διότι ἡ Ἀλβανία ὡς ἐθνικὴ διοικητικὴ περιφέρεια οὐδέποτε ὑπῆρξε.

«Θὰ φέρωμεν τὴν διαφορὰν καὶ τὰς νομίμους καὶ ζωτικὰς ἀξιώσεις μας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς Χάγης ἢ ἐνώπιον Διασκέψεως τῶν Μ. Δυνάμεων.

«Καὶ λυποῦμεθα διότι ἐπαναλαμβάνει πληροφορίαι μερικῶν μεγάλων ἐφημερίδων παριστῶσι τὴν Σερβίαν ὡς διαταράσσουσαν τὴν εἰρήνην.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΔΥΡΡΑΧΙΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

Ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας

Κέρκυρα 21. Κατ' ἀφήγησιν τοῦ κομίσαντος εἰς τὸ ἐνταῦθα τηλεγραφεῖον τὰ πρῶτα τηλεγραφήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ τοῦ Δυρραχίου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του, σύνταγμα σερβικοῦ ἱππικοῦ εἰσῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς τὴν πόλιν ἄνευ ἀντιστάσεως γενόμενον ἐνθουσιωδέστατα δεκτὸν παρὰ τῶν κατοίκων.

Ὁ σερβικὸς στρατὸς κατέλαβε τὸ Διοικητήριον κατεβίβασεν ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀλβανικὴν σημαίαν, ὑψώσας τὴν σερβικήν. Τὴν Πέμπτην τὸ ἑσπέρας εἰσῆλθεν τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ ἐξ 6,000 ἀνδρῶν. Εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ ἐξῆλθον πάντες οἱ κάτοικοι μετὰ τοῦ Μητροπολίτου, Εἰς μάτην τὰς προηγουμένας ἡμέρας ἐπειράθησαν νὰ παρασύρωσιν τοὺς Ἀλβανοὺς οἱ προὔχοντες των εἰς συμμετοχὴν τοῦ ἀλβανικοῦ κινήματος παριστῶντες εἰς αὐτοὺς ὅτι δήθεν ἡ αὐτονομία ἐκηρύ

"ΛΕΣΒΟΣ"
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
Ἀρχισυντάκτης: *Αγγ. Σημηριώτης*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τετάρτη **28** *Νοεμβρίου*

Σελήνη 4 ἡμερῶν

Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 7 λ. 08 — Δύσις 4 λ. 39

Στεφάνου τοῦ νέου

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

Ἀριθμ. πρωτ. 9
Ἀριθμ. αὔξον 3

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ
ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1ον. Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἐπιτρέπηται ἡ παράδοσις καὶ παραλαβὴ ἀλληλογραφίας ἐξ ἀτμοπλοίων προερχομένων ἢ προωρισμένων διὰ μέρη ἀποκεκλεισμένα ἕνεκα καθάρσεων.

2ον. Εἰδοποιοῦνται οἱ ναυτιλλόμενοι ὅτι ἀπαγορεύεται ὁ κατάπλους καὶ ἀπόπλους παντὸς εἴδους πλοίου ἐκ τῶν λιμένων ἢ ὅρμων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς νήσου ἀπὸ Σιγγρὶ μέχρι Γενῆ Λιμάνι. Τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐμπορεύματα τῶν παραβιαστῶν τῆς διατάξεως ταύτης θέλουσι κατασχεσθαι ὡς λεία πολέμου.

3ον. Καλοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται φορτηγίδων καὶ ἀλιευτικῶν πλοιαρίων ὅπως προσέλθωσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον πρὸς καταγραφὴν αὐτῶν.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης θέλουσι τιμωρηθεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου.

Ο Λιμενάρχης
Χ. Πρίφτης

Ἀριθμ. 16.

Ο ἐν Λέσβῳ τοῦ Αἰγαίου Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος Διακηρύττει ὅτι:

α΄.) Οἱ ἰδιοκτῆται παντὸς εἴδους ἐλαιοτριβείων οἱ προτιθέμενοι νὰ ἐργασθῶσι κατὰ τὴν ἐφεστεινὴν περίοδον πρὸς ἔκθλιψιν ἐλαιῶν ὀφείλουσι πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν των, νὰ ὑποβάλωσι τὴν περὶ τοῦ του αἰτησίν των, ὅπως ἐφοδιασθῶσι παρ' ἡμῶν διὰ τακτικὴς ἄδειας. Τὴν αὐτὴν ὁ ποχρέωσιν ἔχουσι καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες τυχὸν ἐπὶ τῆς προκατόχου Τουρκικῆς διοικήσεως ἔλαβον τοιαύτην ἄδειαν.

β΄.) Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐργασθῶσιν ὡς ἀντιπρόσωποι ἡμῶν, ἤτοι ἐπιστάται (Μεϊμούρηδες) πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου τῆς δεκάτης ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις προσκαλοῦνται, ὅπως ὑποβάλωσιν πρὸς ἡμᾶς αἴτησιν ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἀναφέρωσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν, τὴν ἡλικίαν, τὴν κατοικίαν, τὸ ἐπάγγελμά των καὶ τὴν ἀμοιβήν, ἣν ἀξιοῦσι κατὰ μῆνα, ἔχοντες ὑπ' ὄψει, ὅτι ἐκτὸς τῆς ἀμοιβῆς ταύτης οὐδεμίαν ἄλλην καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ παρ' οἱουδήποτε δύνανται νὰ λάβωσι ἀμοιβὴν ἢ ὠφέλειαν.

Ο Οἰκον. Ἐπίτροπος
Α. Νομικὸς

Μυτιλήνη, τῇ 26 Νοεμβρίου 1912.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀπέλθῃ ἐκ Μυτιλήνης, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς νήσου, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Αστυνομίαν ἔγγραφον πιστοποίησιν ὅτι δὲν βαρύνει αὐτὸν οὐδεμία κατηγορία ἢ ὅτι ἡ παρουσία του ἐν τῇ νήσῳ δὲν εἶναι ἀναγκαία. Τὴν πιστοποίησιν αὐτὴν θὰ προσάγῃ εἰς τὴν Στρ. Διοίκησιν ἥτις θὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν ἀναχωρήσεως ἢν θὰ θεωρῇ τὸ Λιμεναρχεῖον.

Ο Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας
Θεόφρ. Σκουρτέλλης

Μυτιλήνη, τῇ 26 Νοεμβρίου.

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΑ

Η εὐχὴ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν εἰς ἓν τῶν τελευταίων της φύλλων ἡ «Λέσβος» εἰσηκούσθη συμπεσοῦσα μὲ τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν τοῦ δημάρχου κ. Β. Π. Βασιλείου ὅστις ἀπ' ἀρχῆς ἐσκέφθη νὰ τιμήσῃ τὸν γενναῖον πρωτομάρτυρα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, ἀείμνηστον Παῦλον Μελᾶν. Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὸ κατωτέρω ψήφισμα τοῦ Αξ. Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὸ τίμιον ὄνομα τοῦ ἐνδόξου ἀγωνιστοῦ θὰ κοσμῇ μίαν τῶν ὡραιοτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως μετωνομασθεῖσα εἰς Λεωφόρον Παύλου Μελᾶ.

Ἰδοὺ τὸ ψήφισμα.

Δημαρχεῖον Μυτιλήνης

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Μυτιλήνης ἀπαρτιζόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Β. Π Βασιλείου καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. κ. Βαμβούρη, Μιλτ. Σιμωνίδου, Σπ. Τζωρτζίδου, Στ. Λαλέλη καὶ Αναστάστ. Αποστόλου ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1912 ἐψήφισε'

Νὰ μετονομασθῇ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπὸ Πετρόσκαλα διὰ τῶν οἰκιῶν τῶν κ. κ. Νοτάλη καὶ Καψημάλη μέχρι τῶν οἰκιῶν Μιχ. Σιφναίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Β. Γούτου ἀφ' ἑτέρου Λεωφόρος Παύλου Μελᾶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένου καὶ ἐνδόξως πεσόντος ἥρωος Παύλου Μελᾶ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1912.

Ο Δήμαρχος
Β. Π. Βασιλείου

Οἱ Σύμβουλοι
Π. Βαμβούρης
Μιλτ. Σιμωνίδης
Σπ. Τζωρτζίδης
Σταῦρος Λαλέλης
Αναστ. Αποστόλου

Ο Αξ. Στρατιωτικὸς Διοικητὴς κ. Κ. Μελᾶς, ἀδελφὸς τοῦ οὕτω τιμηθέντος πρωτομάρτυρος τῆς Μακεδονίας Παύλου Μελᾶ, ἔστειλεν εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Β. Π. Βασιλείου τὴν κάτωθι ὡραίαν ἐπιστολήν, ὡραίαν καὶ διαφωτιστικὴν εἴς τι σημεῖον αὐτῆς τῆς δράσεως τῆς Εθνικῆς Εταιρίας, τῆς τοσοῦτον ὡς λέγει δυσφημισθείσης.

Εν Μυτιλήνῃ τῇ 27 Νοεμβρίου 1912

Αξιότιμε Κύριε Δήμαρχε
Β. Π. Βασιλείου

Ὡς Ἕλλην καὶ οὐχὶ ὡς ἀδελφὸς τοῦ Παύλου Μελᾶ σπεύδω νὰ εὐχαριστήσω Ὑμᾶς καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ἐθνικωτάτην ἀπόφασιν Ὑμῶν περὶ διοικήσεως τοῦ ὀνόματός του καὶ ἐν τῇ ἀγνῇ Μυτιλήνῃ.

Ἡ ὑμετέρα ἀπόφασις εἶνε πραγματοποίησις πόθου, τὸν ὁποῖον ἀνευρίσκει κανεὶς εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν, ἀφ' ἧς ὁ γενναῖος πρωτομάρτυς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ἔπεσεν.

Νὰ μείνῃ ἀθάνατον παράδειγμα εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας ὁ Παῦλος Μελᾶς, διὰ τῆς εἰς τὴν μνήμην του ἀποδόσεως τῆς ὀφειλομένης τιμῆς, αὐτὸ εἶνε καθῆκον πρὸς τὰ τέκνα μας. Ὡς ἀδελφὸς τοῦ Παύλου Μελᾶ δύναμαι μόνον νὰ ἐπιβεβαιώσω ὅτι ἡ θυσία εἰς τὴν ὁποίαν οὗτος, τοσοῦτον γενναίως προσεφέρθη θῦμα, ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε μόνον εἰς θείαν ἔμπνευσιν δυνάμεθα νὰ τὴν ἀποδώσωμεν καὶ ὄντως, ἡ σύγχρονος ἱστορία τῆς ἀφυπνίσεως καὶ τονώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἔχει ὡς ἀφετηρίαν τὸν θάνατον τοῦ Παύλου Μελᾶ, ὅστις ὑπῆρξε καὶ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς τόσον ἀδίκως δυσφημισθείσης Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ γενναῖοι Μακεδονομάχοι ἀξιωματικοὶ ὑπῆρξαν ἱδρυταὶ καὶ μέλη.

Πιστεύσατε, κύριε Δήμαρχε, μετὰ τῶν Αξ. Κυρίων Δημοτικῶν Συμβούλων, ὅτι ἡ Ὑμετέρα ἀπόφασις κατέστησεν εἰς ἐμὲ τὴν ἐν Μιτυλήνῃ διαμονὴν ἐπὶ πλέον—εἰ τοῦτο δυνατὸν—εὐχάριστον. Αἰσθάνομαι ὡς ἐν τῷ μέσῳ ἀγαπητῆς οἰκογενείας τῆς ὁποίας τὴν εὐγένειαν καὶ λεπτότητα τῶν αἰσθημάτων θὰ μοῦ ἐνθυμίζῃ τὸ ὄνομα προσφιλοῦς ἀδελφοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ συναντᾷ καθημερινῶς τὸ βλέμμα μου τοῦθ' ὅπερ θὰ μὲ ἐνισχύῃ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ὡραίας πατρίδος μας ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός μου.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρετικῆς πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς κ. Δημοτικοὺς Συμβούλους ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης.

Κ. ΜΕΛΑΣ

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Ἀξιέπαινον τὸ μέτρον εἰς ὃ προέβη ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεώς μας διατάξασα τὸ κλείσιμον τῶν ποτοπωλείων ἀπὸ τῆς 6ης ὥρας μ. μ. Διὰ πᾶν ἄλλο βεβαίως εἶναι καιρὸς παρὰ διὰ πότου καὶ εὐθυμίας, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἔθνος σύσσωμον ἀγωνίζεται τῶν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, ὅστις συνάμα εἶναι καὶ ἀγὼν δι' αὐτὸ δόξης καὶ μεγαλείου.

ΕΠΑΞΙΟΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν τὸν ἐπάξιον διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ βοηθοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ καλλίστου νέου κ. Σταμ. Ν. Γεωργιάδου, τῆς γνωστῆς οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Γεωργιάδης θὰ ἐπιδείξῃ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ τὰ ἐπίζηλα προτερήματα τοῦ μακαρίτου πατρός του τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναδείξῃ αὐτὸν ἓν τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κοινωνίας μας.

ΣΦΑΓΗ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ ΕΝ ΠΕΤΡΑ

Ἀργὰ χθὲς ἑσπέρας ἐκυκλοφόρησε μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη τοῦ θανάτου τοῦ ἐκ τῶν προυχόντων τῆς Πέτρας κ. Θεμιστ. Φραγκάτου, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ τῶν Τούρκων οἵτινες τὸν ἀνεκάλυψαν κρυπτόμενον διότι εἶχε προτείνῃ τὴν ἀνύψωσιν ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Τὴν εἴδησιν ἀναγράφομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας ὅπως διαψευσθῇ.

ΕΚ ΒΡΗΣΙΑΣ

Ο ἐπαναστατικὸς κλόδων ἤρξατο ἐπεκτεινόμενος ἐφ' ὅλων τῶν ΒΔ. χωρῶν τῆς νήσου.

Οἱ Μεσοτοπῖται μετῴκησαν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς Πολιχνίτον καὶ Βρησιάν. Ζητοῦντες στέγην καὶ καταφύγιον. Φαίνεται ὅτι ἀντάρται ὀθωμανοὶ λυμαίνονται τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ Κύριος οἶδε τὰ ὄργια τὰ ὁποῖα διαπράττονται εἰς βάρος τῶν ἀόπλων Χριστιανῶν. Μητέρες μὲ τὰ βρέφη εἰς τὴν ἀγκάλην, ἄνδρες ἀνοπόδυτοι, ὄντα ὠχρὰ καὶ τρέμοντα πάσης ἡλικίας καὶ φύλου, πτσαὶ εἰκόνες τοῦ τρόμου καὶ τοῦ πανικοῦ ἀποσπῶσι τὰ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὰ παράλια Μεσοτόπου βρίθουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον οἰκογενειῶν ἀναμενουσῶν τὴν ἐμφάνισιν πλοιαρίου ἵνα τοὺς μεταχομίσῃ εἰς Πολιχνίτον καὶ Βρησιάν. Μέγας συνάπτεται ἀγὼν περὶ τοῦ τίς πρῶτος θὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸ πλοῖον πρὸς σωτηρίαν τοῦ σαρκίου του. Τόσω πολὺ ἐκορυφώθη ὁ πανικὸς εἰς τὰς συνηθείσεις τῶν οἰκτρῶν τούτων ὑπάρξεων ὥστε μητέρες ἐγκατέλιπον εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου τὰ τέκνα των καὶ ἔφυγον ἵνα ἀπαλλαγῶσι τοῦ φοβεροῦ ἐφιάλτου τοῦ πανικοῦ.

Τὸ μόνον ὅπερ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν εἶνε νὰ εὐχηθῶμεν τὴν γενικὴν ἐν τῇ νήσῳ ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σωτηρίων Ελλ. νόμων.

ΕΠΑΙΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΧΙΟΥΣ

Ομοθύμως ὁ Αθηναϊκὸς Τύπος ἐξαίρει τὴν φιλοπατρίαν τῶν Χίων καὶ τὰς θυσίας εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν ὑπὲρ τοῦ ἀπελευθεροῦν τος αὐτοὺς στρατοῦ. Διότι καὶ τὴν διατροφὴν αὐτοῦ ἐπὶ πλείστας ἡμέρας καὶ τὴν τελείαν θεραπείαν καὶ περιποίησιν τῶν πληγωμένων ἀνέλαβον, θέσαντες εἰς τὴν διάθεσίν των τὰς εὐρείας αἰθούσας τοῦ πολυτελοῦς νοσοκομείου Στεφανοδίκ· αὐτὰ ἐν τῇ πρωτευούσῃ· οἱ δὲ χωρικοὶ ὁπλισθέντες ἐτάχθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐπιλέκτου στρατοῦ διὰ νὰ ἐκκαθαρίσουν τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοῦ ἐναπομείναντος τουρκικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος τάχιστα περιῆλθεν εἰς τελείαν ἀποσύνθεσιν. Τιμὴ εἰς τὸν εὐγενῆ χιακὸν λαόν, ὅστις, τόσον εὐρέως ἀντελήφθη τὰ καθήκοντά του καθιστάμενος οὕτω παράδειγμα ἀξιομίμητον.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ανακοινοῦται ἡμῖν παρὰ τῆς Αξ. Εφορείας τῶν Σχολείων μας ὅτι τὰ μαθήματα ἐπαναλαμβάνονται ὁρισμένως τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 30 Νοεμβρίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αφίξεις

Αφίκετο ἐκ Πλωμαρίου ὁ Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης καὶ ἱεροκῆρυξ Πάτερ Χρύσανθος Γεωργαντῆς.

— Επίσης ἐκ Πλωμαρίου ὁ ἀγαπητός μας φίλος κ. Πέτρος Γιαννάκου.

— Επίσης ἐκ Κυδωνιῶν ὁ κ. Δημ. Καρδιακόπουλος μηχανικὸς τῶν Δημοσίων ἔργων.

Ο κ. ΠΛΑΤΩΝ ΜΑΥΡΙΚΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Επὶ τριακονταετίαν ἐξοκιμώτατα ἐξασκήσας τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν Παρισιοις ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς εἰς Μυτιλήνην καὶ δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ συνοικία Κιόσκι καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 3-5μ.μ.

Εκτὸς τοῦ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν παθολογίαν ἀναγομένων νοσημάτων θεραπεύει καὶ τὰς χρονίας στεννώσεις δι' ἠλεκτρολύσεως (electrolyse) δι' ἧς ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων οἱ ἀσθενεῖς ἀπαλάσσονται αὐτῶν ὅλως ἀνοδύνως.

Η ἀμοιβή του διὰ τὰς συνήθεις ἐπισκέψεις νοσηλείας ἐν τῇ πόλει εἶνε ἡ αὐτὴ καὶ τῶν ἄλλων ἰατρῶν. Επίσης καὶ διὰ τὰ ἰατροσυμβούλια.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν κάθε Τετάρτην

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Κ. Α. Δ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

εἰδικῶς ἀσχοληθεὶς ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις εἰς τὰ νοσήματα ***τῶν Νεφρῶν, τῆς Κύστεως τοῦ Προστάτου, τῆς Οὐρήθρας*** καὶ ἐν γένει εἰς ὅλην ***τὴν Παθολογίαν τῶν νοσημάτων τῶν οὐρων,*** ψαμμίασις, λιθίασις, διαβήτης κτλ.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ Κλινικῇ αὐτοῦ, ***ὁδὸς Ἁγίου Γεωργίου*** ὥρα 9—11 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Εφαρμόζεται ἐπιτυχῶς καὶ ἀνωδύνως ἠθεραπεία τῆς σιφύλιδος διὰ τῶν ***ἐνδομυϊκῶν καὶ ἐνδοφλεβικῶν*** ἐνέσεων τοῦ 606 τοῦ Erlich,
18—25

αὐτὰ τὰ χωρία ἐτράπησαν πρὸς δυσμὰς καὶ ἡ ἐντελὴς ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ δύναται πλέον νὰ θεωρηθῇ γεγονός.

Χωρὶς Τιτλον

Εφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς μας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀλεύρων.

Εκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἠρύσθημεν κατόπιν μακρᾶς ἐρεύνης ἀνὰ τὰ διάφορα ἀρτοπωλεῖα τῆς πόλεώς μας ἐπείσθημεν ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ πόλις θὰ ἐξυπνήσῃ μίαν ὡραίαν πρωΐαν χωρὶς ψωμί.

Ολη ἡ ὑπάρχουσα παρακαταθήκη ἔχει ἐξαντληθῇ ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεώς μας ηὐξήθη κατὰ 2—3 χιλ. ἀτόμων δι' εὐνοήτους λόγους.

Τρανὴ ἀπόδειξις τῶν γραφομένων μας εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸν γεγονός. Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν κατέπλευσεν ἐκ Κυδωνιῶν πλοιάριον μὲ πλήρη φορτίον ἐξ ἄρων τοὺς ὁποίους; ἐπώλησε πρὸς 2.50 γρ. κατ' ὀκάν.

— Η ἀστυνομία τῆς Θ)νίκης; δι' ἀνακοινωθέντος ἐκανόνισε τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων.

Δὲν εἶνε ἄρα γε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐδῶ τὸ μέτρον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἅπαξ διὰ παντὸς θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν ἀσυνείδητον ἐκμετάλλευσιν τοῦ φτωχοῦ κόσμου, ἐκ μετάλλευσιν ἥτις ἀναμφιβόλως ἐκπηγάζει ἐξ ἀδόλου... πατριωτισμοῦ. Δὲν εἶνε καθόλου τιμητικὸν διὰ τοὺς μικρεμπόρους μας νὰ ἐπωφελοῦνται μιᾶς μεταβατικῆς καταστάσεως καὶ νὰ κερδοσκοποῦν εἰς τὴν ῥάχην τοῦ κόσμου.

Ακούσατε τιμάς. Ψάρια γρ. 15—18, κρέας 9—13, ψωμὶ 3—3.50 (ἐκτὸς περιορισμένου ἀριθμοῦ εὐσυνειδήτων ἀρτοπωλῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν νὰ ἐξαιρθῇ ὁ κ. Αλεξάνδρου) πετρέλ. 60 γρ. τὸ κιβώτιον καὶ ἕπεται συνέχεια.

Επειτα μια ἀστυϊατρικὴ ἐπιθεώρησις θὰ ἔφερεν εἰς φῶς πράγματα θαύμαια! Μερικὰ ἑστιατόρια (μεγαλόσχημα μάλιστα) ἔχουν καταντήσει ἑστία σεσηπότων ἀπορριμμάτων. Αὐτὴ, νομίζομεν, ἡ ἀστυνομικὴ ἐνέργεια δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τοῦ τόπου μας. Ολίγας διαταγὰς νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἀμέσως θὰ φέρουν αὐταὶ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.

— Αλλως τε θὰ εἶνε καὶ μία εὐοίωνος ἀπαρχὴ τῆς μελλούσης δράσεώς της.

— Από πολλοὺς περιοίκους τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Μ. Βρεττανίας παρεκλήθημεν ὅπως ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἀξ. διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ξενοδοχείου διὰ τὸ ἄτοπον τὸ ὁποῖον προσγίνεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων, καραδοκούντων καθ' ἑκάστην μεσημβρίαν ὅπως ἀποτιναξοῦν τοὺς τάπηταστοῦ ξενοδοχείου, πληροῦντες οὕτω τὴν ὁδὸν καὶ τὰ γύρωθεν καταστήματα ἀποκνικτικῆς σκόνης ἐπιβλαβοῦς, ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν ὑγείαν. Παρακαλοῦμεν νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Η Πέτρα τῆς Κολάσεως

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διακοπὴ
Ἑλληνορουμανικῶν σχέσεων

Βιέννη 23 Ο «Νέος Ἐλεύθερος Τόπος» πληροφορεῖται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ ἐν Ρουμανίᾳ ἐξέγερσις διὰ τὰς δηθεν σφαγὰς τῶν Κουτσοβλάχων ἐν Μακεδονίᾳ αὐξάνει ὁσημέραι. Συνεπείᾳ τῶν παροτρύνσεων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ λαοῦ, ἡ Ρουμανικὴ κυβέρνησις ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Αθήναις πρέσβευτήν της ὅπως λάβει πληροφορίας περὶ τῶν σφαγῶν τῶν Ρουμάνων τῆς Μακεδονίας, δίδων τριήμερον προθεσμίαν εἰς τὴν Ελληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀπαντήσῃ. Εν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπειλεῖ νὰ διακόψῃ τὰς σχέσεις.

Πῶς μάχονται οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ

Αθῆναι 23. Οἱ εἰς Τσαλτζαν κατ' ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ νέοι Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ ἔκαμαν.... προνουτσιαμέντο!

Διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν ἐν Κ)πόλει σύλληψιν τῶν Νεοτούρκων. Ο ἀρχιστράτηγος Ναζὴμ πασᾶ φοβούμενος μὴ ἐπανασταθῶσιν ἢ λιποτακτήσουν οἱ ἀξιωματικοὶ του ἠξίωσε παρὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ὅπως ἀναταλοῦν πάντα τὰ ἐναντίον τῶν Νεοτούρκων ἡγετῶν καταδιωκτικὰ μέτρα.

Κατόπιν τῆς ἀξιώσεως ταύτης τοῦ Ναζὴμ πασᾶ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἀνέστειλε τὰς καταδιώξεις καὶ ἀπέλυσε τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν συλληφθέντων Τούρκων.

Η Γερμανία παρασκευάζεται

Αθῆναι 23. Κατάπληξιν ἐπροξένησαν εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κοινὸν οἱ βαρεῖς λόγοι τοὺς ὁποίους ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Γερμανίας πρὸ ἓξ ἡμερῶν ἀπήγγειλεν εἰς τὸ Γερμανικὸν Κοινοβούλιον.

«Επειδή, φυσικά, δημοσίως οὐδὲν δύναμαι νὰ εἴπω, περιορίζομαι εἰς τὴν σύμφωνον πρὸς τὸ καθῆκόν μου διαβεβαίωσιν ὅτι τὰ ἀναγκαῖα προκαταρτικὰ βήματα ἐλήφθησαν ἐναντίον παντὸς πολεμικοῦ ἐνδεχομένου».

Ωστε πλὴν τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρίας, καὶ ἡ Γερμανία παρασκευάζεται εἰς πόλεμον.

Η Ρωσσία ὑπὲρ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν
Απειλαὶ πρὸς τὴν Αὐστρίαν

Ρώμη 22. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως μερὶς τοῦ Ρωσσικοῦ τύπου διατυπώνει ὁσημέραι ἐντονώτερον τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ Ρωσσία προβῇ εἰς ἐνεργὸν ἐπέμβασιν εἰς τὰ γεγονότα τῆς Βαλκανικῆς.

Οὕτω ἡ ἡμιεπίσημος «Νόβογιε Βρέμια» γράφει. Η διπλωματία ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς χώρας ἥτις ζητεῖ νὰ μὴ στερηθῶσι τὰ χριστιανικὰ Βαλκανικὰ κράτη τὸν καρπὸν τῶν νικῶν των.

— Η «Οὔτρο Ρόσσι» λέγει ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι σήμερον ἡ ἐπίσημος καὶ ἀνεπίσημος Ρωσσία ἐμφορεῖται τοῦ αὐτοῦ πόθου. Νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν νὰ θριαμβεύσῃ ἐπὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Η «Τριμπούνα» διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος

Ρώμη, 23 Η «Τριμπούνα» ἐξαίρουσα τὴν συνδιαλλακτικὴν στάσιν, ἣν ἐπεδείξατο ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὴν περίοδον τῶν διαπραγματεύσεων τῆς ἀνακωχῆς, ἐκφέρει τὴν γνώμην ὅτι τὴν τοιαύτην στάσιν συνεβούλευσαν καὶ αἱ Δυνάμεις. Οσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀνακωχὴν παρατηρεῖ ὅτι αὕτη δὲν ἀποτελεῖ σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην. Αποκρούει ἐπίσης καὶ τὸ ὅτι οἱ Βούλγαροι συνεννοήθησαν προηγουμένως μετὰ τῆς Τουρκίας. Οἱ Βούλγαροι ἐπέσπευσαν μόνον διαπραγματεύσεις, λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰς διεθνεῖς ἀξιώσεις.

Σχόλια διὰ τὴν μὴ συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος

Βιέννη 23. Ο «Ν. Ελεύθ. Τόπος» γράφει ὅτι δὲν φαίνεται ἀληθοφανὴς ἡ ἀποχώρησις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας ἡ δὲ ἄρνησις της ὅπως παύσῃ τὸν ἀποκλεισμὸν προσκλήθῃ μᾶλλον ἀπὸ ἰδιαίτερά της συμφέροντα. Εκ Τουρκικῆς πηγῆς ἐξ ἄλλου ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ συνεννοηθῇ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Τουρκίας. Η «Νόβογιε Βρέμια,, τῆς Πετρουπόλεως κρίνει εὐνοϊκῶς τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀνακωχῆς ἃς ἀπήτησεν ἡ Ἑλλὰς, θεωρεῖ ὅμως τὴν στάσιν της ἐγκληματικήν.

Ιταλικὰ παράπονα διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Αὐλῶνος

Ρώμη 23. Η ἡμιεπίσημος "Τριμπούνα,, παραπονεῖται διὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ νὰ πολιορκῇ τὴν Αὐλῶνα, ἐπιμονὴν ἥτις προξενεῖ δυσάρεστον ἐντύπωσιν ἐν Ιταλίᾳ. Προσθέτει ὅτι ἡ Ιταλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ τὴν κατοχὴν τῆς Αὐλῶνος, ὡς ἐπίσης τῆς χερσονήσου τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Λιγκουέττας καὶ τῆς νησίδος Σάνσω. Τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν ἔχει καὶ ἡ Αὐστρία, οἱ δὲ ἐν Αθήναις πρεσβευταὶ τῶν δύο Κρατῶν ἐνετάλησαν ἤδη νὰ φέρουν τ' ἀνωτέρω εἰς γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Επίσης καὶ ἡ διακρινομένη διὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα τῆς ἐφημερίς "Μεσ

ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Τετάρτη τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 1912 ΑΡ. 241

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτεύουσα	Γρ. δρ. 70	Πρωτεύουσα	Γρ. δρ. 40
Χωρίοις-Κρήτη	» » 85	Χωρίοις-Κρήτη	» » 47
Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πέν' χειρόγραφα δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 20.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-ΜΈΤΕLΙΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης: Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΝΣΩΝ

Αθῆναι 21 Νοεμβρίου

Εἴτε συναφθῇ ἡ ἀνακωχὴ εἴτε ναναγήσουν αἱ διαπραγματεύσεις, ἡ ἀμφίβολος αὕτη περίοδος τῆς Βαλκανοτουρκικῆς κρίσεως, ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃ, ἐν ὅλῃ του τῇ λαμπρότητι τὸ μεγαλεῖον τῆς διττῆς Ελληνικῆς δυνάμεως, τῆς κατὰ ξηρὰ καὶ κατὰ θάλασσαν.

Αλλ' ἐχρησίμευσεν ἀκόμη ἡ περιπέτεια αὕτη τῆς κρίσεως διὰ ν' ἀναλάμψῃ ἡ γρανιτώδης στα θερότης τῶν Ελληνικῶν ἀποφάσεων, προκειμένου περὶ τῆς τελειωτικῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ Ἰουρκικοῦ ρύπου. Καὶ περισσότερον ὅλων κατεδείχθη ἡ ἱπποτικὴ συναίσθησις τῆς σημασίας, ἡ ὁποία ὀφείλει ν' ἀποδίδεται εἰς τὴν συμμαχίαν.

Πρόθυμος ν' ἀναλάβῃ νέον ἀγῶνα, ἀκμαία ὡς ν' ἀποδύεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ἡ Ελλὰς, μετὰ τὸ πέρας μιᾶς καταπληκτικῆς ἐκστρατείας, παρουσιάζει θέαμα, τοῦ ὁποίου ὅμοιον δὲν ἔχει νὰ δείξῃ ἡ παγκόσμιος ἱστορία.

***Η Ελλὰς δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐπιδιώξῃ ἐδαφικὰ πλεονεκτήματα. Δὲν ἐπεδίωξε τοιαῦτα οὐδὲ τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἀπεφάσιζε τὸν πόλεμον. Η ἐξέλιξις τοῦ μόνη ἐδημιούργησεν ἀφ' ἑαυτῆς δικαίωμα κατοχῆς ὡρισμένων μερῶν ἐκ μέρους τῆς Ελλάδος. Ηδη ἡ Ελλὰς, συμπληροῦσα τὸ μέρος τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶχε ἀναλάβει αὐτὴ νὰ φέρῃ εἰς πέρας, δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ σταματήσῃ. Εὰν ἀνέκοπτε πᾶσαν ἐνέργειάν της δὲν θὰ ἔχανεν τὸ παραμικρὸν ἀπὸ συμφεροντολογικῆς ἀπόψεως. Οὐδεὶς θὰ εἶχε τὸ θράσος νὰ διαμφισβητήσῃ τὰς κτήσεις της, οὔτε ἐπρόκειτο νὰ κατακτήσῃ καὶ ἄλλα μέρη, ἂν ὁ πόλεμος ἐξηκολούθει.*

Οὐδὲν εἶχε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, ἀπὸ τῆς κατατωτέρας πρακτικῆς ἀπόψεως, ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ διαπραγματεύσεις κατέληγον εἰς συμφωνίαν, καθ' ὃν τρόπον ἐπρόκειτο νὰ καταλήξουν. Αλλὰ ἡ Ελλὰς, ὡς ἔθνος Ελληνικὸν καὶ ὡς μέλος τῆς Βαλκανικῆς συμμαχίας, εἶχε πολλὰ νὰ ὑποστῇ ἠθικῶς.

Ο σκοπὸς, ὁ ὁποῖος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθη διὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον, δὲν θὰ ἐξεπληροῦτο, θὰ ἔμεναν εὐρωπαϊκαὶ ἐπαρχίαι Χριστιανικαὶ, ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν. Εἰς ἐπίμετρον ἡ συμμαχία θὰ ἐφαίνετο τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὡς ἐξαναγκασθεῖσα ν' ἀνακόψῃ τὴν ὁρμήν της πρὸ τῆς τουρκικῆς ἀντιστάσεως.

Τοῦτο θὰ ἔθιγε βεβαίως ἕνα κυρίως ἐκ τῶν συμμάχων. Αλλ' οὗτος δὲν ἦτο εἰμὴ μέλος τῆς συμμαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ ἡ Ελλὰς, ὅπως ὅλοι οἱ μέχρι τοῦδε θρίαμβοι τοῦ συμμάχου τούτου ἐτίμων ὁλόκληρον τὸν συνασπισμὸν, οὕτω καὶ ἡ ἠθικὴ συνέπεια τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἔργου του θὰ εἶχεν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς συμμαχίας ἀντίκτυπον.

Η Ελλὰς οὐδέποτε θὰ ἦτο διατεθειμένη ν' ἀνεχθῇ παρόμοιόν τι. Ο στρατός της εἶνε ἕτοιμος νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ συμμαχικοῦ, ὁ δὲ στόλος δὲν ἀναμένει εἰμὴ τὴν εὐκαιρίαν νὰ κατα πλήξῃ τὸν κόσμον διὰ νέων ἀνωτέρων παντὸς προηγουμένου κατορθωμάτων.

Οἱ σύμμαχοί μας δὲν φανταζόμεθα ὅτι θὰ παρίδουν τὴν παρεχομένην εἰς αὐτοὺς εὐκαιρίαν. Διότι ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ἡ Ελλὰς, τὸ καθ' ἑαυτὴν τοὐλάχιστον, δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ οἱαν δήποτε μείωσιν τῶν κατακτήσεών της, ὄχι μόνον ἀφορῶσαν τὴν Μακεδονίαν, ἢ τὴν Ηπειρον, ἢ τὸ Αἰγαῖον, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν περίφημον Σανσών...

Αστὴρ

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΛΕΣΒΙΩΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΧΟΤΚΙΝΣΟΝ

Αθῆναι 20

Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς ἀφίχθησαν μέσῳ Πατρῶν ἐξ Αμερικῆς 200 ἐπίστρατοι καὶ ἐθελονταὶ ἅπαντες Λέσβιοι, ἐκ τῶν 1.400 τοὺς ποίους ἐκόμισεν εἰς Πάτρας τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Αὐστροαμερικάνας «Μάρθα Οὐάσιγκτων».

Μὲ τὴν γραφικὴν στολήν των καὶ τὰς σημαίας των, ἑλληνικὴν καὶ Αμερικανικὴν, ἀνῆλθον τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν παρατάξει μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγόν των κ. Αρβανιτάκην, καὶ κατηυθύνθησαν εἰς τὰ Παραπήγματα. Ο κόσμος ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου ἐχειροκρότει ἐνθουσιωδῶς τοὺς διερχομένους ἱερολοχίτας, οἵτινες ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου.

Εἰς τὰ Παραπήγματα

Εἰς τὰ Παραπήγματα ὁ προχθὲς ἀφιχθεὶς ἐξ Αμερικῆς ταγματάρχης τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ κ. Χότκινσον, ὅπως ὑπηρετήσῃ ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν Ελληνικὸν στρατὸν, ἐζητωκραύγασεν αὐτοὺς ἐνθουσιωδῶς.

Τὸν κ. Χότκινσον παρουσίασεν εἰς τοὺς ἱερολοχίτας δι' ὡραίας προσλαλιᾶς ὁ ἀρχηγὸς των κ. Αρβανιτάκης, ζητωκραυγάσας μετὰ τῶν ἱερολοχιτῶν ὑπὲρ τῆς Αμερικῆς.

Η προσφώνησις τοῦ κ. Χότκινσον

Ακολούθως ὁ κ. Χότκινσον ἐν προφανεῖ συγκινήσει προσεφώνησε τοὺς ἱερολοχίτας ἀγγλιστὶ ὡς ἑξῆς:

— Η ἀγάπη ἣν τρέφω πρὸς τὴν ἔνδοξόν σας πατρίδα μὲ ἐξηνάγκασεν ὅπως ἐγκαταλείψω τὸ πάτριον ἔδαφος καὶ ἀφιχθῶ ἐνταῦθα εἰς τοὺς κόλπους τῆς γλυκείας Ελλάδος ὅπως ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὑπερηφάνου σημαίας της ἀγωνισθῶ ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης τὸν τίμιον ἀγῶνα τὸν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον της. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι βλέπω ἡμᾶς ἐγκαταλείψαντας τὰ πάντα εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ὑπακούσαντας εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Σᾶς εὔχομαι ἐκ βάθους ψυχῆς ὅπως ταχέως μεταβῆτε πρὸς συνάντησιν τοῦ νικηφόρου Ελληνικοῦ στρατοῦ καὶ πολεμοῦντες ἐπανακτήσετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνήκει, τὴν ἔνδοξον Κ)πολιν.

— Ζήτω ἡ Ελλάς.

— Ζήτω ὁ στρατός.

Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Αμερικῆς ἐκάλυψαν τοὺς ἐνθουσιώδεις λόγους τοῦ κ. Χότκινσον.

Ακολούθως ὁ κ. Αρβανιτάκης παρουσίασε τὸν Αμερικανὸν ταγματάρχην εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Χόρτην καὶ τὸν ὑπασπιστὴν του ὑπολοχαγὸν κ. Παυλόπουλον, οἵτινες συγκεκινημένοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τοὺς πατριωτικοὺς του λόγους.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν

Μὴ ὑπάρχοντος χώρου εἰς τὰ παραπήγματα πρὸς στρατωνισμὸν τῶν ἱερολοχιτῶν μετέβησαν οὗτοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ζητωκραυγάζοντες διαρκῶς κάτωθεν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου. Ο ἀντισυνταγματάρχης Νιδερ συνεννοηθεὶς μὲ τὸ φρουραρχεῖον διέταξε νὰ στρατωνισθοῦν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν ὁ κ. Νίδερ συνεννοεῖτο μετὰ τοῦ φρουράρχου πρὸς στρατωνισμόν των, ὁ δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ κ. Παπαντωνίου ἀπήγγειλεν εἰς τοὺς ἱερολοχίτας ἓν πατριωτικὸν ποίημα ὑπὸ τὰς διαρκεῖς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας τῶν ἱερολοχιτῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΗΡΩΑ

Μία ἀπὸ τῆς γλυκύτερες φυσιογνωμίες τοῦ Ελληνικοῦ Στόλου ὁ νεαρὸς ὑποπλοίαρχος, ποῦ ἔπεσεν ὡς ἥρως ἐπάνω στὰ βουνὰ τῆς Χίου, τὴν ὥραν ποῦ ἡ χαραυγὴ τῆς Ελευθερίας ἐγλυκοχάραζε στὴς κορυφές τους. Ὡς νὰ μὴν εἶχε ξεδιψάσει τὸ χῶμα τοῦ ὡραίου νησιοῦ ἀπὸ αἷμα μαρτύρων καὶ ἡρώων, ἔπιε καὶ νέες σπονδὲς ἀκόμα, νέες σπονδές, ποὺ εἶδε νὰ εἶνε ἡ τελευταῖες.

— Πέστε στὸ χῶμα! Χαμηλῶστε, κύριε ὑποπλοίαρχε! Τὰ βόλια πέφτουν βροχή! τοῦ εἶπεν ἕνας ναύτης τοῦ ἀγήματος, βλέπων τὸν νεαρὸν ἀξιωματικὸν, ὄρθιον καὶ πάντα ἔμπρος, μέσα στὴν σφαιροβροχήν.

Δὲν ἐπρόφθασε νὰ τοῦ τὸ πῇ καὶ μία σφαῖρα τὸν εὗρῆκε στὸ στῆθος. Δύο ναῦται, ποῦ νοσηλεύονται τώρα εἰς τὸ Ναυτικὸν Νοσοκομεῖον Φαλήρου, πληγωμένοι καὶ αὐτοί, τὸν ἀγκάλιασαν καί, πεῶμα σχεδόν, τὸν μετέφεραν στὸ χειρουργεῖον. Σὲ δυὸ ὧρες ἐξεψύχησεν. Η τελευταία του φράσις ἦτο αὐτή:

—Νικοῦμε, βρέ παιδιά;

— Νικοῦμε, κύριε ὑποπλοίαρχε! τοῦ εἶπαν.

Κ' ἔκλεισε τὰ μάτια του εὐχαριστημένος

* *

Πόση ζωή, πόσος ἐνθουσιασμός, πόση ἀγαθότης, μέσα στὰ νεανικὰ αὐτὰ στήθη! Δὲν εἶχεν ἕνα ἐχθρόν, ἕνα δυσηρεστημένον μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ητο χαϊδεμένον παιδὶ στὰ καρρέ. Κανεὶς δὲν τὸν προσερώνησε ποτὲ διαφορετικά, παρὰ μὲ τὸ μικρόν του ὄνομα. Υστερ' ἀπὸ τὴν πρώτην γνωριμίαν, ἦτο γιὰ ὅλους ὁ Νίκος! Επαιζε κιθάρα, τραγουδοῦσε, ἀγκάλιαζε σφιχτὰ τὴν ζωήν, τὴν ζωὴν ποῦ τὸν ἐπρόδωκεν, ὅπως κάθε τι ποὺ ἀγαποῦμεν ὑπερβολικά. Αλλὰ προδοσία δὲν εἶνε ἡ κυριολεξία. Τὸν παρέδωκε σ' ἕνα ἔνδοξον θάνατον, ποῦ εἶνε καλλίτερος ἀπὸ τὴν πλέον ἔντονον ζωήν. Διότι ὅταν πεθαίνῃ κανεὶς εὐχαριστημένος, ὅπως ἀπέθανεν αὐτός, μεθυσμένος ἀπὸ τὸ ποτὸν τοῦ θανάτου, εἶνε ὡς νὰ ξαναζῇ μίαν διπλὴν ζωήν.

* *

Δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸν κλαύσουν! Εἶμαι βέβαιος. Αλλὰ ποιὸς εἶνε ἱκανὸς νὰ κρατήσῃ τὰ μαῦρα δάκρυα στὰ γεροντικὰ μάτια ἑνὸς πατέρα ποῦ περνᾷ ὡς πένθιμος σκιὰ μέσα ἀπὸ τὴν φωτοχυσίαν αὐτὴν τῆς δόξης; Οὐδὲ ἡ ἀγάπη καὶ ὅλος ὁ κόσμος τῆς γεροντικῆς αὐτῆς ψυχῆς ἦτον ὁ προχθεσινὸς ἥρως Ενα ἄλλο παλληκάρι τοῦ τὸ ἐθέρισεν ὁ Χάρος ἐπάνω στὴν ἄνθησίν του. Καὶ τοῦ ἔμεινεν ὁ μονάκριβος! Εδῶ ἡ στοργὴ εἶχε γείνει ἔρως.

Οταν ὁ ἄμοιρος ὑποπλοίαρχος παιδάκη ἀκόμη, ἐμαθήτευεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων, τὴν παλαιὰν σχολὴν τοῦ ἀτμοδρόμωνος, ποῦ χρόνια ἦτο δεμένη σ' ἕνα μῶλον τοῦ Πειραιῶς, οἱ διαβάται ἔβλεπαν ἕνα συγκινητικὸν θέαμα. Ο πτωχὸς πατέρας ἐπερνοῦσε κὴν ἡμέραν του σ' ἕνα ἀντικρυνὸ καφενεδάκι τὸν λιμανιοῦ, τὰ μάτια προσηλωμένα ἐπὶ τῆς φρεγάδας. Επερίμενεν ἀξιωματικοὺς ἐπερίμενε ναύτας, ποῦ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸ πλοῖον, γιὰ νὰ ρωτήσῃ τί κάνει ὁ Νίκός του.

Καλὰ εἶνε, κύριε Ρίτσο, καλά. Μὴν ἀνησυχεῖς!...

Τὸ ἤκουε μιὰ φορά, δύο, τρεῖς φορὲς καὶ ἤθελε νὰ τὸ ἀκούσῃ διαρκῶς ἀπὸ νέα χείλη. Κ' ἐπερίμενε, μὲ ἀγωνίαν ἔραστοῦ τὴν ὥραν ποῦ θὰ ἐπετρέπετο ἡ ἐπίσκεψις τῶν συγγενῶν. Κάποτε τὸν συνήντησα στὴν συνειθισμένην του θέσιν.

—Πάντα ἐδῶ! Στὸν ἔρωτά σας! τοῦ εἶπα.

— Τί νὰ κάνω; Εὐχαριστιέμαι νὰ κυττάζω τὸ καράβι...

* *

Τώρα τὸν ἔχασε. Μιὰ ἀγάπη μεγαλείτερη ἀπὸ τὴν δική του τοῦ τὸν πῆρε ἡ ἀγάπη τῆς Πατρίδος. Ετσι εἶνε! Αλλος χύνει τὸ αἷμα του, ἄλλος τὰ δάκρυά του Ο,τι ἔχει κανεὶς, τὸ προσφέρει στὸν βωμόν. Ενα κλαδὶ ἀπὸ τὴν δάφνην, ποῦ σκεπάζει τὸν νεκρὸν τοῦ ἥρωος, ἀνήκει τώρα σ' ἐκεῖνον ποῦ τὸν ἔχαιρε στὴν Πατρίδα. Διότι τί ἄλλο ἐχάρισε καὶ αὐτὸς παρὰ τὴν ζωήν του; Κᾶτι περισσότερον μάλιστα. Τὴν ζωὴν τῆς ζωῆς του!

* *

Ελαφρὸν νὰ εἶνε τὸ χῶμα ποῦ σκεπάζει τὸν γλυκύτατον ἥρωα. Καὶ ὅταν τὰ λεμονόδενδρα τοῦ μυροβόλου νησιοῦ τινάζουν τὰ λευκὰ των ἄνθη ἐπάνω στὸν τάφον του, ἂς μοσχοβολᾷ ἡ ψυχή του, μέσα σὲ μίαν αἰώνιον ἄνοιξιν—τὴν ἄνοιξιν τῆς Ελευθερίας, τῆς ὁποίας ὁ ὡραῖος νεκρὸς ἐπότισε τὰ λουλούδιαμὲ τὸ αἷμά του.

Παῦλος Νιρβάνας

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΡΧΙΚΕΛΕΥΣΤΗΣ

Ολοι βεβαίως οἱ νεκροὶ τοῦ πολέμου ἀξιοῦνται παρὰ πάντων ἴσου θαυμασμοῦ καὶ συμπαθείας. Υπάρχουν ὅμως πολλάκις περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι χωρὶς νὰ καταστήσουν μίαν θυσίαν περισσότερον πολότιμον ἄλλης, τὴν περιβάλλουν μολονοτοῦτο μὲ λεπτομερείας, αἵτινες ὀξύνουν τὸν σπαραγμὸν καὶ καθιστοῦν πικρότερα τὰ δάκρυα ἐκείνων, ποῦ θρηνοῦν ἐπάνω εἰς τὸ κενοτάφιον τῆς ὑπάρξεως ποὺ δὲν θὰ ἀτενίσουν πλέον.

Τοιοῦτος εἶναι καὶ ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Ιωάννου Παστρικάκη, μαθητοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, ὁ ὁποῖος, ἐκτελῶν χρέη ἀρχικελευστοῦ ἔπεσε μαχόμενος εἰς τὰ μουρόβλητα χώματα τῆς μαρτυρικῆς Χίου.

Ο μικρὸς ἀρχικελευστὴς, οὗτινος ἡ ἀπώλεια ἐσκόρπισε πένθος εἰλικρινὲς εἰς τὸ ναυτικόν μας, ἦτο υἱὸς μονογενὴς, ἰδιαιτέρως δὲ ἠγαπᾶτο καὶ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὁποίου ἦτο βαπτιστικός.

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

Γενικῶς ἡ ἐκ τῆς δράσεως τοῦ ναυτικοῦ μας ἐντύπωσις εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κανονικότητα τῶν ἀξιωματικῶν μας. Οπου ἐδόθη εἰς αὐτοὺς εὐκαιρία, ἀπέδειξαν τὴν ἱκανότητα ταύτην. Κατὰ γενικὸν κανόνα ὡς ναυτικοὶ θαλασσινοὶ. Εἰς εἰδικότητας δὲ ἀπέδειξαν, ὅτι γνωρίζουν καλῶς τὸ ἔργον των. Ο κ. Βότσης καὶ ὁ κ. Αργυρόπουλος, ὡς τορπιλληταὶ, φέρ' εἰπεῖν. Ηδη ὁ πλωτάρχης κ. Τσουκαλᾶς ὡς πυροβολητὴς. Κυβερνήτης τῆς «Μακεδονίας» καὶ εἰδικὸς εἰς τὸ πυροβολικὸν, ὅπου διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ πυροβόλου, ἐνήργησε μετὰ θαυμαστῆς εὐστοχίας. Η ἐπιτυχία αὐτὴ δὲ εἶναι τιμητικὴ δι' ὅλους τοὺς πυροβολητὰς τοῦ ναυτικοῦ μας. Καθὼς καὶ τοὺς τορπιλλητὰς καὶ τοὺς ἐπιδοθέντας εἰς ἄλλους κλάδους, μὴ δοκιμασθέντας ἀκόμη, ἐλλείψει εὐκαιρίας. Εἶνε δ' εὐχάριστον τοῦτο διὰ τὸ μέλλον τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του, διὰ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας θὰ στηρίξῃ εἰς αὐτὸ ἡ πατρίς.

ΑΔΙΚΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ

Νὰ γινωνται ἀνθελληνικὰ συλλαλητήρια εἰς τὴν Ρουμανίαν, διότι ὁπωσδήποτε ἀντιτάσσει ὁ Ρουμανικὸς λαὸς πᾶν ὅ,τι Ελληνικόν, δικαιολογοῦνται. Αλλὰ νὰ εὑρίσκεται εἰς ὁμαλὰς σχέσεις ὁ Ρουμανικὸς λαὸς μὲ τοὺς ἐκεῖ Ελληνας καὶ νὰ καλλιεργῇ τοιαύτας ταραχὰς ἡ περιδόητος Ρουμανικὴ προπαγάνδα, διότι τάχα ὁ Ελληνικὸς στρατὸς ἐδιαιτοπράγησε κατὰ Ρουμάνων εὑρισκομένων εἰς τὴν Μακεδονίαν—πῶς νὰ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ρουμάνοι;—προδίδει καὶ τινα κακὴν τοιαύτην διάθεσιν τῆς ἐπισήμου Ρουμανίας. Διότι καὶ ἂν ὑπάρχουν τινὲς Κουτσόβλαχοι Ρουμανίζοντες, γνωρίζει πολὺ καλὰ ἡ ἐπίσημος Ρουμανία, ὅτι ἐπροστατεύθησαν ἀπὸ τὸν Ελληνικὸν στρατὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπροστατεύθησαν καὶ προστατεύονται ἀκόμη καὶ οἱ τουρκικοὶ πληθυσμοί. Καὶ ἠδύνατο συνεπῶς νὰ προλάβῃ τὰς ἀνθελληνικὰς ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι τὸ κάτω-κάτω ἀδικοῦν αὐτὴν τὴν Ρουμανίαν ὡς Κράτος Χριστιανικὸν καὶ πολιτισμένον.

ΟΙ ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ ΑΡΜΕΝΙΟΙ

Οἱ Αρμένιοι ἐπιφυλάσσονται καὶ αὐτοὶ νὰ ζητήσουν μεταρρυθμίσεις μετὰ τὸν πόλεμον εἰς τὰς Αρμενικὰς ἐπαρχίας, ἰδίως [illegible] ἀφαιρεθεῖσαν ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς [illegible] Κούρδων. Αν καὶ οἱ ἰδιοι κατορθώνουν νὰ ἀποξενωνται τῶν συμπαθειῶν τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ανατολῆς διὰ τοῦ ἀκατανοήτου πρὸς τοὺς ἄλλους Χριστιανοὺς μίσους των, ἐν τούτοις εἶναι Χριστιανοὶ πάντοτε, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται ἀγρίας καταδιώξεις καὶ πιέσεις. Αἱ ἀποτρόπαιαι σφαγαὶ τῶν Αρμενίων, αἱ διαπραχθεῖσαι ἐπὶ Αβδοὺλ-Χαμὶτ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συγχωρηθοῦν ποτὲ εἰς τοὺς Τούρκους. Εὰν δὲ ἡ τύχη τῆς Τουρκίας συζητηθῇ εἰς Εὐρωπαϊκὴν συνδιάσκεψιν, δὲν θὰ εἶνε δύσκολον νὰ ληφθοῦν καὶ μέτρα προστατευτικὰ διὰ τοὺς δυστυχεῖς Αρμενικοὺς πληθυσμοὺς, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ περιόδους ἐκσπᾷ ἡ λύσσα τῶν Κούρδων, οἱ ὁποῖοι εἶναι, τρόπον τινὰ, οἱ...βερσαλιέροι τῆς Τουρκίας!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η «Ικδὰμ» βιάζεται πολὺ ἀναγγέλλουσα τὴν ὑπογραφὴν πρωτοκόλλου, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Τουρκία κρατεῖ τὴν Αδριανούπολιν μέχρι τοῦ Δεδεαγᾶτς καὶ αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν Θεσσαλονίκην. Τί ἀνακατεύει ἡ εὐλογημένη τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Μακεδονίαν; Τί τὴν μέλλει τὴν Τουρκίαν τί θὰ γίνῃ ἡ Μακεδονία, ἀφοῦ ἐπείσθη πλέον, ζτι τὴν ἔχασε διὰ παντός; Εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογραφῇ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν συμμάχων, δὲν θὰ θιγῶσι ζητήματα...ἐξωτερικῆς πολιτικῆς διὰ τὴν Τουρκίαν. Θὰ συζητηθοῦν μόνον καὶ θὰ ἀναγραφοῦν τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Τουρκίαν. Ποῦ θὰ μείνῃ ἡ Τουρκία ἐφ' ὅσον θὰ διαρκέσῃ ἡ ἀνακωχή. Κατόπιν, ὅταν θὰ συζητηθοῦν οἱ ὅροι τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης, ἡ Τουρκία θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὑρίσκεται. Αλλὰ κατόπιν καὶ αὐτό.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Επεβάλλετο ὁ ἔπαινος, τὸν ὁποῖον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐξέφρασε πρὸς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν μας. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν ὑπῆρξεν ἐφάμιλλον εἰς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Η ἀκμή του δὲ ἐπέτρεψεν εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς πάσας τὰς ἀνάγκας, διὰ πολυπτύχων ἀκτῶν καὶ ἐκτεταμένων, τοῦδε στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, διὰ μίνης τῆς σημαίας του. Η Ελλὰς κατ' ἀναλογίαν πληθυσμοῦ, εἶναι ἡ τετάρτη, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ναυτικὴ ἐμπορικὴ δύναμις τοῦ κόσμου. Τοῦτο δὲ ὀφείλετε κυρίως εἰς τὴν ἔμφυτον κλῆσιν τῶν Ελλήνων εἰς τὴν θαλασσαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ἐπίσης ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἠθέλησαν νὰ καλλιεργήσουν διὰ προστατευτικῶν ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας μέτρων, ὁπότε ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀκμὴ τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ μας θὰ ἐγίνετο διπλασία τῆς θαυμαζομένης κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΩΣ ΔΕΧΕΤΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΣ

Ωρισμένως ὁ Βασιλεύς μας δὲν εὑρῆκεν ἕως τώρα γλυκυτέραν ἀσχολίαν ἀπὸ τὴν σημερινήν του εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Από τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ δέχεται. Δέχεται Μητροπολίτας, Επισκόπους, ἐπιτρόπους, ἀρχιδιακόνους, ἀντιπροσωπείας. Καὶ ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ἔρχεται ἀπὸ κάθε Μακεδονικὴν γωνίαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ, μαζὶ μὲ μαρτικὰ δάκρυα χαρᾶς, τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἐλευθερίαν ποὺ τοῦ ἔδωσαν τὰ χριστιανικὰ ὅπλα. Διέρχεται ὁ Βασιλεὺς τὰς συγκινητικωτέρας του ἡμέρας. Από τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ ὑποβάλλουν σέβη πρὸς τὴν Μεγαλειότητά του τὰ τμήματα ἐκείνα τοῦ Ελληνισμοῦ μὲ τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργηθῆ οἱ πόθοι μας καὶ τὰ ὄνειρά μας. Εἰς τὰ δάκρυα τῶν νέων Του ὑπηκόων δακρύζει. Καὶ εἰς τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν των, συγκινεῖται βαθύτατα.

* *

Νοτιοδυτικῶς τῆς Καβάλλας εὑρίσκεται ἕνας μεγάλος καζᾶς. Ο καζᾶς τοῦ Πραδίου. Ελληνισμὸς ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν ἕως τὴν ἄλλην. Ολίγα τουρκικὰ χωρὶς μόνον καὶ οὐδεμία ἄλλη φυλή. Εἶνε ζήτημα ἐὰν ὑπάρχουν πέντε Βούλγαροι εἰς ὅλον τὸν καζᾶν. Ελληνισμὸς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν εἶχε τὰ Βασιλεῖά του. Πανταχοῦ μνημεῖα καὶ ἐρείπια μαρτυροῦντα τὰ ἔνδοξα χρόνια καὶ παντοῦ ὀνομασίαι ἐνθυμίζουσαι τὴν Μακεδονικήν μας ἱστορίαν. Ανάμεσα εἰς τὸ Παγγα